

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(toinen jaosto)

10 päivänä maaliskuuta 2009*

Asiassa T-249/06,

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), aiemmin Nikopolsky Seamless Tubes Plant ”Niko Tube” ZAT, kotipaikka Nikopol (Ukraina), ja

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), aiemmin Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, kotipaikka Dnipropetrovsk (Ukraina),

edustajinaan aluksi asianajajat H.-G. Kamann ja P. Vander Schueren, sittemmin Vander Schueren,

kantajina,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään J.-P. Hix, avustajanaan asianajaja G. Berrisch,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään aluksi H. van Vliet ja T. Scharf, sittemmin van Vliet ja K. Talabér-Ricz,

väliintulijana,

jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan lopullisen polkumyöntitullin käyttöönottamisesta tiettyjen Kroatiaista, Romaniasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa, neuvoston asetusten (EY) N:o 2320/97 ja (EY) N:o 348/2000 kumoamisesta, tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyöntitullien välivaiheen tarkastelun ja toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun päättämisestä sekä tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta sekä Kroatiaista ja Ukrainasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyöntitullien välivaiheen tarkastelujen päättämisestä 27.6.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 954/2006 (EUVL L 175, s. 4),

EUROOPAN YHTEISÖJEN
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Pelikánová sekä tuomarit K. Jürimäe (esittelevä tuomari) ja S. Soldevila Fragoso,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Pocheć,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 10.6.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- ¹ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.3.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, s. 12; jäljempänä perusasetus), 2 artiklan

10 kohdassa vahvistetaan kriteerit, joiden perusteella toimielimet tekevät tasapuolisen vertailun vientihinnan ja normaaliarvon välillä. Siinä säädetään seuraavaa:

”Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. Elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen asianhaarat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Oikaisujen toistamista on vältettävä, etenkin silloin, kun kyseessä ovat alennukset, hyvitykset, määrät ja kaupan portaisiin liittyvät erot. Erityisten olosuhteiden täytyessä oikaisuja voidaan tehdä seuraavien tekijöiden mukaisesti:

--

i) Palkkiot

Oikaisu tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti. Käsitteeseen 'palkkiot' katsotaan sisältyvän tuotteen tai samankaltaisen tuotteen kauppiaan saama voittomarginaali, jos kyseisen kauppiaan toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

-- ”

2 Perusasetuksen 3 artikla koskee vahingon toteamista. Siinä säädetään seuraavaa:

” –

2. Vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla ja b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan.

3. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän osalta on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa yhteisön tuotantoon tai kulutukseen. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa yhteisön tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

--

5. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuuden tilanteeseen, kuten esimerkiksi se tosiasia, että ala on edelleen toipumassa entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista, tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys, myynnin

tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen, voitot, tuotanto, markkinaosuus, tuottavuus, investointien tuotto tai kapasiteetin käyttöaste, hintaan vaikuttavat tekijät yhteisössä, tosiasialliset ja mahdolliset negatiiviset vaikutukset kassavirtoihin, varastot, työllisyys, palkat, kasvu sekä pääoman saanti tai investoinnit. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.

6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa [perus]asetuksessa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä tapauksessa se merkitsee sen näyttämistä, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja hinnoilla on yhteisön tuotannonalaan vaikutusta 5 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.

7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, eikä näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä suhteessa olennaisina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmannen maan ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppatapoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä yhteisön tuotannonalan vientisaavutuksia ja tuottavuutta.

- 3 Perusasetuksen 5 artiklan otsikkona on ”Menettelyn aloittaminen”. Sen 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tutkimus pannaan vireille 1 kohdan mukaisesti vain, jos samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajien esittämän valituksen tuen tai vastustuksen perusteella päätetään, että yhteisön tuotannonala on tehnyt valituksen tai valitus on tehty sen puolesta. Valitus katsotaan yhteisön tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne yhteisön tuottajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuottaa se osa yhteisön tuotannonalasta, joka joko tukee tai vastustaa valitusta. Tutkimusta ei kuitenkaan panna vireille, jos valitusta selvästi tukevat yhteisön tuottajat vastaavat alle 25 prosentista yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.”

- 4 Perusasetuksen 19 artiklan 3 kohta kuuluu seuraavasti:

”Jos katsotaan, että pyyntö käsitellä tietoja luottamuksellisina ei ole perusteltu, ja jos tiedot toimittanut henkilö ei halua, että ne saatetaan julkisiksi tai ei halua sallia niiden ilmaisemista yleisessä muodossa tai yhteenvetona, kyseiset tiedot voidaan olla ottamatta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti, asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että tiedot ovat oikeita. – –”

Asian tausta

- 5 Kantajat, Nikopolsky Seamless Tubes Plant ”Niko Tube” ZAT, josta on tullut Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) (jäljempänä Niko Tube), ja Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, josta on tullut Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) (jäljempänä NTRP), ovat ukrainalaisia saumattomien putkien tuotantoyhtiöitä.

Kantajat ovat etuyhteydessä kahteen myyntiyhtiöön: Ukrainaan sijoittautuneeseen SPIG Interpipeen ja Sveitsiin sijoittautuneeseen Sepco SA:han.

- 6 Euroopan unionin saumattomien putkien tuotannonalan puolustuskomitean 14.2.2005 tekemän valituksen johdosta komissio aloitti polkumyynnin vastaisen menettelyn tiettyjen Kroatiasta, Romaniasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnin osalta perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti. Komissio aloitti myös perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla kaksi välivaiheen tarkastelua tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta sekä Kroatiasta ja Ukrainasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyöntitullien osalta. Ilmoitus näiden menettelyjen aloittamisesta julkaistiin 31.3.2005 (EUVL C 77, s. 2).
- 7 Polkumyyntiä ja siitä johtuvaa vahinkoa koskeva tutkimus koski 1.1. ja 31.12.2004 välistä aikaa (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahingon arvioinnin kannalta tärkeiden tapahtumien tarkastelu kattoi 1.1.2001 alkaneen ja tutkimusajanjakson loppuun kestäneen ajanjakson.
- 8 Komissio valitsi yhteisön tuottajien merkittävän lukumäärän vuoksi perusasetuksen 17 artiklan nojalla viiden yhteisön tuottajan otoksen tutkimustarpeita varten. Otos käsitti alkuperäisessä muodossaan seuraavat viisi yhteisön tuottajaa: Dalmine SpA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Tubos Reunidos SA, Vallourec & Mannesmann France SA (jäljempänä V & M France), V & M Deutschland GmbH (jäljempänä V & M Deutschland). Koska Benteler Stahl/Rohr päätti olla tekemättä yhteistyötä, komissio otti sen sijaan Rohrwerk Maxhütte GmbH:n.
- 9 Kantajat sekä SPIG Interpipe ja Sepco lähettivät 6.6. ja 14.7.2005 päivätyillä kirjeillään komissiolle vastauksensa polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen. Kantajien ja SPIG Interpipen toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynnit 17.11.–26.11.2005.

- 10 Komissio lähetti 27.2.2006 kantajille ensimmäisen lopullisen ilmoitusasiakirjan, jossa yksilöitiin ne tosiseikat ja syyt, joiden vuoksi se ehdotti lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamista. Kantajat väittivät, että komissio oli virheellisesti sisällyttänyt tähän tiedot, jotka koskivat tuotteita, joita ne eivät olleet valmistaneet, että komissio oli vertaillut normaaliarvoa ja vientihintaa eri kaupallisissa vaiheissa, mikä on ristiriidassa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa, ja että komissio oli rikkonut perusasetuksen 2 artiklan 9 kohtaa käsitellessään Sepcoa tuojana ja määrittäessään sen vientihinnan uudelleen.
- 11 Komissio järjesti kantajien läsnä ollessa kuulemisen 24.3.2006 ottaakseen esille polkumyynnimarginaalin laskemista koskevan kysymyksen sekä niiden hintaa koskevan sitoumustarjouksen. Toinen kuuleminen, joka koski vahinkoa, järjestettiin 30.3.2006.
- 12 Kantajat esittivät 3.4.2006 päivätyllä faksillaan tietojensaantipyynnön, joka koski yhteisön tuotannonalan yhteistyötä.
- 13 Komissio antoi 24.4.2006 toisen lopullisen ilmoitusasiakirjan. Tässä asiakirjassa komissio hylkäsi pyynnön sulkea pois normaaliarvon laskemisen yhteydessä tietyt tuotteet, joita kantajat eivät olleet valmistaneet, eli tuotteet, jotka kuuluivat tuotteiden valvontanumeroon (jäljempänä tuotevalvontanumero) KE4. Se ei oikaissut Sepcon myyntihintoja perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan nojalla, vaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla. Lopuksi tässä asiakirjassa komissio antoi yhteisön tuotannonalan yhteistyötä koskevia tietoja.

- 14 Kantajat muistuttivat 26.4.2006 päivätyllä faksillaan komissiota siitä, että polkumyyn-
tikyselyyn vastauksena annetut tiedot, jotka komission virkamiehet olivat tarkistaneet,
osoittivat, että se ei ollut valmistanut tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia ydin-
energiaputkia.
- 15 Kantajat esittivät täydelliset huomautuksensa komission toisesta lopullisesta ilmo-
itusasiakirjasta 4.5.2006 päivätyllä kirjeellään.
- 16 Komissio selitti 30.5.2006 päivätyllä kirjeellään kantajille ne syyt, joiden vuoksi se ei
ollut hyväksynyt niiden 22.3.2006 esittämää sitoumustarjousta.
- 17 Komissio teki ja julkaisi 7.6.2006 ehdotuksensa neuvoston asetukseksi lopullisen
polkumyynitullin käyttöönottamisesta tiettyjen Kroatiasta, Romaniasta, Venäjältä ja
Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien
putkien tuonnissa, neuvoston asetusten (EY) N:o 2320/97 ja (EY) N:o 348/2000
kumoamisesta, tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta peräisin olevien,
raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien
tuontiin sovellettavien polkumyynitullien välivaiheen tarkastelun ja toimenpiteiden
voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun päättämisestä sekä tiettyjen muun
muassa Venäjältä ja Romaniasta sekä Kroatiasta ja Ukrainasta peräisin olevien,
raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien
tuontiin sovellettavien polkumyynitullien välivaiheen tarkastelujen päättämisestä.
- 18 Komissio vastasi faksillaan, jonka kantajat saivat 26.6.2006 kello 19.06, kantajien
26.4.2006 päivätyllä faksilla ja 4.5.2006 päivätyllä kirjeellä esittämiin väitteisiin, lukuun
ottamatta yhteisön tuotannonalan yhteistyön puuttumista koskevaa väitettä. Komissio
vastasi kantajille 16.6.2006 lähetetyllä kirjeellään, joka saapui näille 27.6.2006, näiden
esittämiin kommentteihin, jotka koskivat yhteisön tuotannonalan osallistumista
menettelyyn.

- 19 Neuvosto antoi 27.6.2006 lopullisen polkumyöntitullin käyttöönottamisesta tiettyjen Kroatiasta, Romaniasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa, neuvoston asetusten (EY) N:o 2320/97 ja (EY) N:o 348/2000 kumoamisesta, tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyöntitullien välivaiheen tarkastelun ja toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun päättämisestä sekä tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta sekä Kroatiasta ja Ukrainasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyöntitullien välivaiheen tarkastelujen päättämisestä asetuksen (EY) N:o 954/2006 (EUVL L 175, s. 4; jäljempänä riidanalainen asetukset).
- 20 Riidanalaisella asetuksella neuvosto määräsi 25,1 prosentin polkumyöntitullin kantajien tiettyjen raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnille.

Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset

- 21 Kantajat nostivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 8.9.2006 jättämälläan kannekirjelmällä nyt esillä olevan kanteen.
- 22 Komissio pyysi kirjaamoon 1.12.2006 toimittamallaan väliintulohakemuksella saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen 16.1.2007 antamallaan määräyksellä. Komissio ilmoitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle 27.2.2007 päivätyllä kirjeellään, että se luopuu esittämästä väliintulokirjelmää, mutta osallistuu istuntoon.

23 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa oli muutettu, esittelevä tuomari siirtyi toiseen jaostoon, jonka käsiteltäväksi nyt esillä oleva asia näin ollen annettiin.

24 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen asetuksen niitä koskevin osin

- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 Neuvosto vaatii komission tukemana, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- hylkää kanteen

- velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

26 Kumoamisvaatimuksensa tueksi kantajat esittävät kuusi kanneperustetta. Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantajat väittävät, että kun neuvosto otti normaaliarvon laskemista varten huomioon tiedot, jotka koskivat putkia, jotka eivät olleet kantajien valmistamia, se teki ilmeisen arviointivirheen ja loukkasi syrjintäkiellon periaatetta. Toisella kanneperusteellaan kantajat väittävät, että kun neuvosto tukeutui vahingon määrittämisessä tietoihin, jotka koskevat otokseen sisältyviä viittä yhteisön tuottajaa, vaikka nämä tuottajat eivät ole tehneet täysimääräisesti yhteistyötä, se rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5, 6 ja 7 kohtaa sekä 19 artiklan 3 kohtaa ja loukkasi syrjintäkiellon periaatetta. Kolmannella kanneperusteellaan kantajat väittävät, että koska otokseen sisältyneet yhteisön tuottajat eivät tehneet täysimääräisesti yhteistyötä, valituksen tukitaso alittaa säädetyn 25 prosentin vähimmäistason. Neuvosto on siis rikkonut perusasetuksen 5 artiklan 4 kohtaa, kun se ei ole lopettanut polkumyynnin vastaista menettelyä. Neljännellä kanneperusteellaan kantajat väittävät, että kun neuvosto on oikaisuna vähentänyt normaaliarvon ja vientihinnan vertailun yhteydessä Sepcon myyntihinnasta määrän, joka vastaa palkkiota, jonka palkkioperusteinen edustaja olisi saanut, se on tehnyt ilmeisen arviointivirheen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan ja 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisessa. Viidennellä kanneperusteellaan kantajat väittävät, että neuvosto on loukannut syrjintäkiellon periaatetta hylätessään niiden sitoumustarjouksen. Kuudes kanneperuste jakautuu viiteen osaan, jotka koskevat puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja/tai perusteluvollisuuden laiminlyöntiä ensinnäkin niiden putkien normaaliarvon laskemisessa, jotka eivät väitetysti ole kantajien valmistamia, toiseksi yhteisön tuotannonalan yhteistyön väitetyn puuttumisen arvioimisessa, kolmanneksi Sepcon vientihintojen oikaisussa, neljänneksi kantajien sitoumustarjouksen hylkäämisessä ja viidenneksi SPIG Interpipen myyntikustannusten, hallinnollisten kulujen ja muiden yleisten kulujen käsittelyssä.

27 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoo, että näitä kuutta kanneperustetta on tarkasteltava niiden tosiseikkojen yhteydessä, joihin ne liittyvät.

Normaaliarvon laskeminen

- 28 Kantajat tukeutuvat ensimmäisessä kanneperusteessaan sekä yhdessä kuudennen kanneperusteensa osassa samaan tosiseikkaan eli siihen, että komissio oli sisällyttänyt normaaliarvon laskemiseen tietoja, jotka liittyivät tuotteisiin – tiettyihin ydinenergia-putkiin –, joita kantajat eivät valmistaneet.
- 29 Kantajien mukaan tämä tosiseikka johti
- ilmeiseen arviointivirheeseen (ensimmäinen kanneperuste)

 - syrjäntäkiellon periaatteen loukkaamiseen (ensimmäinen kanneperuste)

 - puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen ja perusteluvollisuuden laiminlyömiseen (kuudes kanneperuste).

Ilmeinen arviointivirhe

– Asianosaisten lausumat

- 30 Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantajat katsovat, että neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen todetessaan, että tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia ydinenergia-putkia ja teknistä normia TU 14-3P-197-2001 koskevia tietoja ei ollut tarkastettu eivätkä ne siis voineet olla riittävänä takeena mainittujen putkien pois sulkemiseksi polkumyynnimarginaalin laskemisessa. Näin tehdessään neuvosto on kantajien mukaan myös laiminlyönyt huolellisuusvelvollisuutensa sekä velvollisuutensa määrittää normaaliarvo kohtuullisella tavalla.
- 31 Vastaukset, jotka kantajat antoivat komission kyselylomakkeeseen, sisälsivät kaikki tiedot, jotka todistivat, etteivät ne valmistaneet kyseisiä putkia. Nämä tiedot oli varmistettu kantajien toimitiloissa tehtyjen tarkastuskäyntien aikana, ja komission virkamiehet olivat hyväksyneet ne varauksetta.
- 32 Neuvosto väittää, että vaikka pitääkin lakiteknisesti paikkansa, että laskettaessa polkumyynnimarginaalia ei voida ottaa huomioon tietoja, jotka koskevat tuotteita, joita eivät ole valmistaneet tutkinnan kohteena olevat osapuolet, kantajat väittävät virheellisesti, että neuvosto olisi rikkonut tätä sääntöä nyt esillä olevassa asiassa. Neuvosto väittää, että kantajien väite siitä, että tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia liiketoimia koskevat kaikki merkitykselliset tiedot oli jo ilmoitettu niiden kyselylomakkeeseen antamassa vastauksessa, on väärä. Jotta nämä liiketoimet olisi voitu päättää jättää polkumyynnimarginaalin laskemisen ulkopuolelle, olisi tarvittu uusi paikalla tehtävä tarkastuskäynti.
- 33 Ensinnäkään komissiolla ei siis olisi ollut mitään syytä katsoa, että SPIG Interpipen myyntiluettelot sisälsivät muita kuin kyseessä olevaa tuotetta koskevia liiketoimia. Erityisesti viittaus ukrainalaiseen valmistusnormiin, jota komissio ei tunne ja josta ei annettu mitään tietoja, ei ollut varoittanut komissiota siitä mahdollisuudesta, että nyt

esillä olevassa asiassa kyseessä olevat ydinenergiaputket eivät vastanneet kyseistä tuotetta. Lisäksi tiedot, joiden piti viitata siihen, että kyseessä olevat liiketoimet eivät koskeneet kyseistä tuotetta, sisältyivät vain kuuteen yli 16 000:sta rivistä myyntiä koskevia tietoja, ja ne esiintyivät kantajien täyttämässä taulukoissa vain kuudessa yli 600 000:sta sarakkeesta.

- 34 Toiseksi vaikka komissio olisikin tosiasiallisesti tarkistanut kaikki kantajien toimitamat myyntiluettelot, se ei ollut tarkistanut, koskivatko myynnit kyseistä tuotetta, koska tämä tehtävä ei kuulunut sille. Komissio oli päinvastoin katsonut, että tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvia ydinenergiaputkia koskevat liiketoimet koskivat kyseistä tuotetta. Komissio ei myöskään ollut tarkastuskäynnin aikana esittänyt kysymystä tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvista putkista, koska kantajat eivät vielä olleet esittäneet pyyntöä jättää nämä liiketoimet polkumyynnimarginaalin laskemisen ulkopuolelle.
- 35 Kolmanneksi virheestä on vastuussa SPIG Interpipe, joka ei ollut käyttänyt komission vahvistamaa tietojärjestelmää eli kuudesta merkistä muodostuvaa tuotevalvontanumeroa, ja joka oli päättänyt antaa tietoja, joita voitiin tulkita vain sellaisen ukrainalaisen valmistusnormin valossa, jota komissio ei tuntenut ja joka ei voinut korvata puolta tuotevalvontanumerosta.
- 36 Neljänneksi kantajat eivät ole esittäneet näyttöä, joka vahvistaisi selvästi, että kuusi liiketointa koski muita saumattomia putkia kuin kyseessä olevia tuotteita, että kantajat eivät olleet valmistaneet näitä putkia ja että ne oli ostettu riippumattomalta kolmannelta osapuolelta.
- 37 Viidenneksi neuvosto huomauttaa, että SPIG Interpipe mainitsi kyselylomakkeeseen antamaansa vastaukseen liittämässään toimittajaluettelossa vain yhden ainoan toimittajan tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvalla tuotteella, nimittäin yhden kantajista eli NTRP:n.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 38 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että yhteisöjen toimielimillä on kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia (asia T-413/03, Shadong Reipu Biochemicals v. neuvosto, tuomio 13.7.2006, Kok., s. II-2243, 61 kohta; ks. myös vastaavasti asia 240/84, NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok., s. 1809, Kok. Ep. IX, s. 75, 19 kohta).
- 39 Tästä seuraa, että yhteisöjen tuomioistuinten tällaisiin toimielinten arviointeihin kohdistaman valvonnan on kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (edellä 38 kohdassa mainittu asia NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, tuomion 19 kohta; asia C-16/90, Nölle, tuomio 22.10.1991, Kok., s. I-5163, 12 kohta ja edellä 38 kohdassa mainittu asia Shandong Reipu Biochemicals v. neuvosto, tuomion 62 kohta).
- 40 Lisäksi on muistettava, että silloin kun yhteisöjen toimielimet käyttävät laajaa harkintavaltaa, yhteisön oikeusjärjestykseen luotujen takeiden kunnioittamisella hallinnollisissa menettelyissä on yhä olennaisempi merkitys; tällaisia takeita ovat erityisesti toimivaltaisen toimielimen velvollisuus yksittäistapauksessa tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki asiaankuuluvat seikat (asia C-269/90, Technische Universität München, tuomio 21.11.1991, Kok., s. I-5469, Kok. Ep. XI, s. I-485, 14 kohta ja edellä 38 kohdassa mainittu asia Shandong Reipu Biochemicals v. neuvosto, tuomion 63 kohta).
- 41 Vaikka kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden ja erityisesti polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden alalla yhteisöjen tuomioistuimet eivät tässä yhteydessä voikaan puuttua yhteisön viranomaisille kuuluvaan harkintaan, niiden on kuitenkin varmistettava, että toimielimet ovat ottaneet huomioon kaikki asiaankuuluvat seikat ja että ne ovat arvioineet asian käsittelyn perustana olevan aineiston riittävän huolellisesti, jotta voitaisiin katsoa, että normaaliarvo on määritetty kohtuullisella tavalla (asia T-48/96,

Acme v. neuvosto, tuomio 12.10.1999, Kok., s. II-3089, 39 kohta ja edellä 38 kohdassa mainittu asia Shandong Reipu Biochemicals v. neuvosto, tuomion 64 kohta; ks. myös vastaavasti edellä 39 kohdassa mainittu asia Nölle, tuomion 13 kohta).

- 42 Näiden edellä mainittujen seikkojen valossa on tutkittava, onko neuvosto tehnyt kantajien väittämän ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että teknisen normin TU 14-3P-197-2001 mukaisesti valmistettuja, tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia ydinenergiaputkia koskevia tietoja ei ollut varmistettu eivätkä ne siis antaneet riittävää taetta kyseisten ydinenergiaputkien sulkemiseksi polkumyymintarginaalin laskemisen ulkopuolelle.
- 43 Tältä osin on ensinnäkin todettava, ettei ole kiistetty sitä, että polkumyymintarginaalin laskemisessa ei voida ottaa huomioon tietoja, jotka koskevat tuotteita, joita tutkimuksen kohteena olevat osapuolet eivät ole valmistaneet.
- 44 Toiseksi on määriteltävä, olivatko kantajien komissiolle tutkimuksen aikana esittämät seikat riittäviä sen päättelemiseksi, että kantajat eivät tuottaneet kyseessä olevia ydinenergiaputkia, jolloin komissio ei ole tutkinut huolellisesti ja puolueettomasti kaikkia nyt esillä olevan asian keskeisiä seikkoja vaan se on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että nämä seikat on tutkittava kantajien toimitiloissa tehtävän uuden tarkastuskäynnin yhteydessä.
- 45 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että kantajien kyselylomakkeeseen toimittamissa vastauksissa esittämät kansalliset ja eurooppalaiset myyntiluettelot, jotka oli otsikoitu vastaavasti "DMsales" ja "ECsales" sisälsivät, kuten komissio oli pyytänyt, sarakkeen, jonka otsikkona oli "normi". Kantajat ovat järjestelmällisesti kirjanneet kunkin putkimallin teknisen normin tarkan määrittelyn tähän sarakkeeseen. On kuitenkin todettava, että normi TU 14-3P-197-2001 ei esiinny missään kohdassa tässä sarakkeessa, mikä on merkki siitä, että kantajat eivät ole myyneet mainittuja ydinenergiaputkia, eivät edes niiden myyntiyhtiölle SPIG Interpipelle.

- 46 Lisäksi kansallisille markkinoille ja eurooppalaisille markkinoille tarkoitettuja tuotteita koskevista kantajien tuotantokustannusluetteloista, jotka on vastaavasti otsikoitu ”DMcop” ja ”ECcop”, ilmenee, että kantajat eivät tuottaneet näitä ydinenergiaputkia. Näin ollen nämä luettelot osoittavat, että mitään luetteloissa ”DMcop” ja ”ECcop” mainituista tuotteista ei valmistettu soveltamalla teknistä normia TU 14-3P-197-2001.
- 47 Asiakirja-aineistosta ilmenee kuitenkin, että SPIG Interpipen kyselylomakkeeseen vastauksena toimittama kansallisia markkinoita koskeva myyntiluettelo, jonka otsikkona on ”DMsales”, sisältää kuusi liiketointa, jotka koskevat tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia putkia, jotka on valmistettu teknisen normin TU 14-3P-197-2001 mukaisesti.
- 48 Lisäksi SPIG Interpipen toimittaja- ja ostoluettelossa mainitaan vain yksi ainoa toimittaja putkille, jotka kuuluvat valvontanumeroon KE4, toisin sanoen yksi kantajista eli NTRP. Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräämien prosessinjohtotoimien perusteella toimitetuista kantajien selityksistä ja asiakirjoista ilmenee, että kyselylomake, joka SPIG Interpipen piti täyttää, koski vain yhteisöön suuntautuvia myyntejä ja että Ukrainan markkinoille suuntautuvia myyntejä koskeva DMsales-luettelo on toimitettu täysin vapaaehtoisesti. Näin ollen SPIG Interpipen toimittaja- ja ostoluettelossa piti olla vain niitä toimittajia, joiden tuotteet on jälleenmyyty yhteisössä. Siltä osin kuin asiakirja-aineisto vahvistaa, että tuotevalvontanumeroon KE4 ja tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvat putket on jälleenmyyty Ukrainan kansallisilla markkinoilla ja että SPIG Interpipe on jälleenmyynyt yhteisön markkinoilla kaikki NTRP:n tuottamat tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvat putket, jotka eivät kuulu tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001, on todettava, että SPIG Interpipe ei ole tehnyt mitään virhettä, kun se ei ole maininnut toimittaja- ja ostoluettelossaan muita toimittajia kuin NTRP:n.
- 49 On silti todettava, että se toiseikka, että yhtäältä SPIG Interpipen toimittamassa DMsales-luettelossa mainittiin liiketoimet, jotka koskivat tuotevalvontanumeroon KE4 ja tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvia putkia, ja että toisaalta SPIG Interpipen toimittaja- ja ostoluettelossa viitattiin vain yhteen ainoaan toimittajaan tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien putkien osalta, on voinut aiheuttaa tutkinnasta vastuussa olevien komission toimihenkilöiden sekaannuksen.

- 50 On siis todettava, että komissiolla oli kantajien ja niiden myyntiyhtiön SPIG Interpipen kyselylomakkeeseen antamien vastausten huolellisen arvioinnin jälkeen ristiriitaisia tietoja, tai ainakin tietoja, joiden paikkansapitävyys voitiin kyseenalaistaa.
- 51 On kuitenkin myös todettava, että kantajat eivät ole pyrkineet haihduttamaan komission epäilyksiä näistä ristiriitaisuuksista. Kirjelmistä ilmenee siten, että ensimmäisen lopullisen ilmoitusasiakirjan seurauksena kantajat toimittivat komissiolle 24.3.2006 pidetyssä kuulemisessa useampia ukrainaksi laadittuja asiakirjoja, joiden piti olla laskuja, jotka liittyivät kuuteen SPIG Interpipen myyntiluettelossa virheellisesti mainittuun liiketoimeen. Vaikka istunnossa asianosaisten välillä olikin erimielisyyttä siitä, oliko komissio pyytänyt 24.3.2006 pidetyssä kuulemistilaisuudessa käännöksen näistä asiakirjoista vai ei, on todettava, että kantajien tehtävänä oli esittää näyttöä väitteidensä tueksi eli näyttöä siitä, että nämä kuusi kyseessä olevaa liiketoimintaa koskivat SPIG Interpipen suorittamia tuotevalvontanumeroon KE4 ja tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvia putkia koskevia ostoja riippumattomalta toimittajalta. Lisäksi 24.4.2006 päivätyn toisen lopullisen ilmoitusasiakirjan johdosta kantajat toistivat pyyntönsä kyseisiä ydinenergiaputkia koskevien tietojen pois sulkemisesta, eivätkä ne edelleenkään esittäneet vähäisintäkään näyttöä siitä, että kyseessä olevat ydinenergiaputket oli ostettu kolmannelta riippumattomalta osapuolelta.
- 52 On siis todettava, että kun otetaan huomioon kyselylomakkeisiin annetuissa vastauksissa esiintyneet ristiriitaiset tiedot ja näytön puuttuminen siitä, että kolmas riippumaton osapuoli olisi ostanut kyseessä olevat ydinenergiaputket, näiden tietojen luotettavuudesta on epäilyksiä. Lisäksi edellä esitetystä johtuu, että komissio on osoittanut noudattaneensa vaadittua huolellisuutta tutkiessaan näitä kantajien antamia tietoja ja että se on perustellusti todennut toisessa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa, ettei se voi ottaa huomioon näitä uusia, varmistamattomia tietoja.
- 53 Näin ollen on todettava, että komissio on noudattanut velvollisuuttaan tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikkia asiaan liittyviä seikkoja, ja se on tämän

tutkimisen perusteella päätelty, että mainittuja ydinenergiaputkia koskevat tiedot eivät antaneet riittävää takuun tasoa näiden ydinenergiaputkien sulkemiseksi polkumyyntimarginaalin laskemisen ulkopuolelle uuden tarkistuksen puuttuessa. Tästä seuraa, että normaaliarvo on määritelty edellä 40 ja 41 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla kohtuullisella tavalla ja että neuvosto ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä.

54 Tätä päätelmää ei horjuta se kantajien esiin tuoma seikka, että komissio on tehnyt tarkastuskäynnin kantajien ja SPIG Interpipen toimitiloissa, mikä niiden mukaan merkitsee sitä, että kaikkia edellä mainittuja tietoja on pidettävä komission tarkistamina ja hyväksyminä. Koska mainitut tiedot ovat ristiriitaisia, niiden perusteella ei voida varmuudella todeta, että kantajat eivät tuota kyseessä olevia ydinenergiaputkia. Lisäksi on todettava, että tarkastushetkellä kantajat eivät vielä olleet ilmoittaneet komissiolle, että SPIG Interpipe oli tehnyt virheen DMsales-luettelossaan. Vasta ensimmäisen lopullisen ilmoitusasiakirjan jälkeen kantajat ilmoittivat komissiolle tästä virheestä, ja ne ilmoittivat sille muodollisesti, että ne eivät valmistaneet tuotevalvontanumeroon KE4 ja tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvia ydinenergiaputkia. Näin ollen ei voida väittää, että tarkistusten avulla olisi voitu selvittää kantajan ja SPIG Interpipen komission kyselylomakkeisiin antamissa vastauksissa esiintyvät ristiriitaisuudet.

55 On siis hylättävä perusteettomana se ensimmäisen kanneperusteen osa, joka koskee normaaliarvon laskemisen yhteydessä tapahtunutta ilmeistä arviointivirhettä.

Syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen

– Asianosaisten lausumat

56 Kantajien mukaan neuvosto on loukannut syrjintäkiellon periaatetta, kun se on suostunut jättämään polkumyymintamarginaalin laskemisen ulkopuolelle kaikki tuotteet, joita kantajat eivät ole valmistaneet ja jotka kuuluvat tuotevalvontanumeroihin AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 ja ID4, kun taas tuotevalvontanumeroon KE4 ja tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvien ydinenergiaputkien osalta se on kieltäytynyt tekemästä niin ja samalla perustanut laskelmansa kaikkiin kustannuksiin ja myyntiä koskeviin asianmukaisesti tarkistettuihin tietoihin. Seikat, jotka oikeuttivat liiketoimien ensimmäisen sarjan pois sulkemisen, ovat täsmälleen samoja kuin ne, jotka oikeuttavat tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvien ydinenergiaputkien pois sulkemisen.

57 Neuvosto väittää, että komissio on hyväksynyt kantajien pyynnön liiketoimien ensimmäisen sarjan pois sulkemisesta, koska ne eivät olleet ilmoittaneet mitään näiden tuotteiden tuotantoa eivätkä mitään niihin liittyviä tuotantokustannuksia. Lisäksi SPIG Interpipe ei ollut maininnut näiden tuotteiden ostoja kantajilta. Toimielimet ovat siis katsonet, että ne saattoivat suostua tähän pyyntöön, ilman että uusi paikalla tehtävä tarkastus olisi tarpeen, koska ne voivat perustellusti katsoa, että kantajat eivät olleet valmistaneet kyseessä olevia putkia, toisin kuin tuotevalvontanumeroon KE4 ja tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvia putkia.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

58 Syrjintäkiellon periaatteen mukaan on yhtäältä kiellettyä kohdella samanlaisia tapauksia eri tavalla ja toisaalta eri tapauksia samalla tavalla, ellei tällaista eroa voida objektiivisesti perustella (asia C-422/02 P, Europe Chemi-Con (Deutschland) v. neuvosto, tuomio 27.1.2005, Kok., s. I-791, 33 kohta).

59 On huomattava, että toisin kuin kantajat väittävät, seikat, jotka liittyvät tuotevalvonta-numeroihin AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 ja ID4 kuuluvien putkien pois sulkemiseen, eroavat seikoista, jotka koskevat tuotevalvonta-numeroon KE4 ja tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvien ydinenergiaputkien pois sulkemista koskevaan pyyntöön. Erityisesti on todettava, että kun yksi kantajista eli NTRP valmisti tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia putkia, muihin tuotevalvontanumeroihin kuuluvia putkia ei ollut kantajien missään myyntiluettelossa eikä tuotantokustannusluettelossa.

60 Kuten lisäksi edellä 48 kohdassa on jo todettu, SPIG Interpipen toimittaja- ja ostoluettelossa mainittiin perustellusti yksi ja ainoa tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien putkien toimittaja, nimittäin yksi kantajista eli NTRP. Näin ollen on todettava, että tuotevalvontanumeroon KE4 ja tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvia ydinenergiaputkia koskevan asiakirja-aineiston tiedot olivat erityisen monimutkaisia ymmärtää, mitä puolestaan eivät olleet niitä tuotteita koskevat tiedot, jotka komissio hyväksyi suljettaviksi normaaliarvon laskemisen ulkopuolelle. Tästä seuraa, että vaikka oli olemassa epäily tuotevalvontanumeroon KE4 ja tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvia ydinenergiaputkia koskevien tietojen luotettavuudesta, kantajat eivät ole osoittaneet, että tällainen epäily oli olemassa myös muihin tuotevalvontanumeroihin kuuluvien putkien osalta.

61 Edellä todetun perusteella on hylättävä perusteettomana se ensimmäisen kanneperusteiden osa, joka koskee syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista.

Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen ja perusteluvollisuuden laiminlyönti

– Asianosaisten lausumat

62 Kuudennen kanneperusteensa yhteydessä kantajat väittävät, että niiden puolustautumisoikeuksia on loukattu. Komissio oli ilmoittanut niille uusista tosiseikoista sekä uudesta oikeudellisesta päättelystä 27.6.2006 eli päivänä, jona riidanalainen asetus annettiin. Lisäksi komissio oli rikkonut EY 253 artiklaa, jossa sille määrätään perusteluvollisuus, siltä osin kuin riidanalaisessa asetuksessa ei ole mitään asianmukaista vastausta niihin kantajien väitteisiin, jotka koskevat normaaliarvon määrittelyä.

63 Puolustautumisoikeuksien loukkaamisesta neuvosto väittää, että komissio on antanut selityksiä normaaliarvon määrittelystä 24.4.2006 päivättyssä toisessa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa ja että kantajat ovat vastanneet siihen 26.4.2006 päivättyssä tiedonannossa. Perusteluvollisuuden väitetystä laiminlyönnistä neuvosto väittää, että kyseessä oli erittäin täsmällinen kysymys, joka koski yhtä yhtiötä ja jota ei näin ollen tarvinnut käsitellä nimenomaisesti riidanalaisessa asetuksessa. Neuvoston mukaan tätä kysymystä oli joka tapauksessa käsitelty 26.6.2006 päivättyssä kirjeessä ja 24.3. ja 30.3.2006 pidetyissä kuulemistilaisuuksissa.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

64 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä johtuu, että puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevat vaatimukset eivät liity pelkästään menettelyihin, jotka voivat päätyä seuraamusten määräämiseen, vaan myös sellaisiin tutkimusmenettelyihin, jotka edeltävät sellaisten polkumyyniasetusten antamista, jotka voivat vaikuttaa asianomaisiin yrityksiin suoraan ja erikseen sekä aiheuttaa niille haitallisia vaikutuksia (asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991, Kok., s. I-3187, 15 kohta). Asianomaisille yrityksille on pitänyt erityisesti antaa mahdollisuus hallinnollisen menettelyn aikana tehokkaasti esittää kantansa väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden tosiasiallisesta luonteesta ja merkityksellisyydestä ja niistä todisteista, joita

komissio käyttää polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon olemassaoloa koskevan väitteensä tukena (em. asia Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomion 17 kohta). Näitä vaatimuksia on vielä täsmennetty perusasetuksen 20 artiklassa, jonka 2 kohdassa säädetään, että valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt ja viejämaan edustajat ”voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista suunnitellaan”.

65 On palautettava mieliin, että oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklassa edellytetyissä perusteluissa pitää selkeästi ja yksiselitteisesti ilmetä riidanalaisen toimenpiteen tehneen yhteisön toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että yhteisöjen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden (asia T-48/96, Acme Industry v. neuvosto, tuomio 12.10.1999, Kok., s. II-3089, 141 kohta). Sitä vastoin neuvostolla ei ole velvollisuutta ottaa asetuksensa perusteluissa kantaa kaikkiin niihin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin, joihin asianomaiset ovat vedonneet hallinnollisessa menettelyssä (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-371/94 ja T-394/94, British Airways ym. v. komissio, tuomio 25.6.1998, Kok., s. II-2405, 94 kohta). Lisäksi perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, vaan tutkittaessa perusteluvaatimusta on otettava huomioon erityisesti säädöksen asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (asia T-164/94, Ferchimex v. komissio, tuomio 28.9.1995, Kok., s. II-2681, 118 kohta).

66 Edellä esitetyn valossa on määriteltävä, onko neuvosto todella loukannut puolustautumisoikeuksia ja laiminlyönyt perusteluvelvollisuutensa.

67 Ilman että olisi tarpeen lausua tuotevalvontanumeroon KE4 ja tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvien ydinenergiaputkien pois sulkemista normaaliarvon laskeamisessa koskevien päätelmien keskeisestä luonteesta, puolustautumisoikeuksien loukkaamisesta on todettava, että toisin kuin kantajat väittävät, niille ei ole ilmoitettu mistään uudesta tosiseikasta tai perusteesta kirjeillä, jotka ne ovat todellakin saaneet 27.6.2006 eli riidanalaisen asetuksen antamispäivänä. Kantajat nimittäin väittävät, että komissio olisi ilmoittanut ensimmäisen kerran näissä kirjeissään, että ydinenergia-

putkia ei voida sulkea polkumyyntimarginaalin laskemisen ulkopuolelle, koska sen käytettävissä olevat tiedot eivät ole riittävän varmoja uuden tarkastuksen puuttuessa. Komissio oli kuitenkin todennut jo 24.4.2006 päivätyssä toisessa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa, että koska sen yksiköt eivät voineet tarkastaa kantajien antamia tietoja, se ei voinut hyväksyä niiden pyyntöä. Lisäksi on huomattava, että kantajat vastasivat tähän komission huomautukseen 26.4.2006 päivätyllä faksillaan ja ne ovat siten käyttäneet tältä osin puolustautumisoikeuttaan.

68 Toisaalta perusteluvollisuuden laiminlyönnistä on todettava, että vaikka riidanalaisessa asetuksessa ei viitata tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia tuotteita koskevaan kysymykseen, se johtuu siitä, että tämä kysymys koskee erityisesti kantajia. Koska 24.4.2006 päivätyssä toisessa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa ilmaistiin selvästi ja yksiselitteisesti komission päätelmät, kantajat eivät näin ollen voi moittia neuvostoa siitä, että se on laiminlyönyt perusteluvollisuutensa.

69 Tästä seuraa, että puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja perusteluvollisuuden laiminlyöntiä koskeva kuudes kanneperuste on hylättävä perusteettomana siltä osin kuin se koskee normaaliarvon määrittelyä.

Seuraukset siitä, että yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät vastanneet kyselylomakkeisiin

70 Toisen ja kolmannen kanneperusteensa sekä osittain kuudennen kanneperusteensa yhteydessä kantajat tukeutuvat samaan tosiseikkaan, eli siihen, että kukin viidestä yhteisön tuottajasta, jotka tuottavat saumattomia putkia ja jotka komissio oli sisällyttänyt otokseen, johon se oli perustanut tutkimuksensa, oli etuyhteydessä yhtiöihin, jotka eivät olleet vastanneet kyselylomakkeeseen.

71 Kantajien mukaan tästä tosiseikasta seuraa

- perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5, 6 ja 7 kohdan rikkominen (toinen kanneperuste)
- syrjäntäkiellon periaatteen loukkaaminen (toinen kanneperuste)
- perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan rikkominen (toinen kanneperuste)
- perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan rikkominen (kolmas kanneperuste)
- puolustautumisoikeuksien loukkaaminen ja perusteluvollisuuden laiminlyönti (kuudes kanneperuste).

Perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5, 6 ja 7 kohdan rikkominen

- Asianosaisten lausumat

72 Toisella kanneperusteellaan kantajat väittävät, että siltä osin kuin jokainen niistä yhteisön viidestä saumattomien putkien tuottajasta, jotka on otettu otokseen, on etuyhteydessä yhteen tai useampaan tuotanto- tai myyntiyhtiöön, joka ei ole jättänyt

erillistä vastausta komission kyselylomakkeeseen, näiden viiden tuottajan ei voida katsoa tehneen täysimääräisesti yhteistyötä. Kantajien mukaan riidanalainen asetus perustuu kuitenkin yhteisön tuotannonalan väitettyyn täysimääräiseen yhteistyöhön. Kantajat päättelevät tästä, että vahingon arviointi rikkoo perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5, 6 ja 7 kohtaa.

- 73 Tältä osin kantajat toteavat ensinnäkin, että on mahdotonta täyttää mainittujen perusasetuksen säännösten vaatimukset, jos kaikilta yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevilta ja kyseessä olevan tuotteen tuottamiseen tai myyntiin osallistuvilta yksiköiltä ei edellytetä sitä, että ne tekevät täysimääräistä yhteistyötä tutkimuksessa.
- 74 Toiseksi kantajat huomauttavat, että edellä mainittujen säännösten rikkomista ei voida oikeuttaa, kuten komissio näyttää tekevän 27.6.2006 päivätyssä kirjeessään, sillä, että sellaisen ryhmän osittaisella yhteistyöllä, johon yksi yhteisön tuottajista kuuluu, ei ole merkittävää vaikutusta tämän tuottajan tai koko yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon määrittelyssä. Kantajien mukaan komissio tukeutuu näin ollen ”harmittoman virheen periaatteeseen”.
- 75 Kantajat toteavat ensimmäisenä seikkana, että komissio ei väitä, että harmittoman virheen periaatetta sovelletaan vientiä harjoittaviin tuottajiin niin, että myös niillä olisi lupa tehdä vain osittaista yhteistyötä tutkimuksessa.
- 76 Toisena seikkana kantajat toteavat, ettei täydellisten tietojen puuttuminen kaikkien etuyhteydessä olevien tuottajien tuotannosta ja myynneistä ensimmäisille riippumattomille asiakkaille ole harmiton virhe. Yhtäältä saman ryhmän väliset siirtohinnat eivät ole luotettavia ja toisaalta se, että kaikki etuyhteydessä olevat kauppiat vapautetaan velvollisuudesta vastata kyselylomakkeeseen, antaa yhteisön tuottajille vapauden valita ne tiedot, jotka ne suostuvat ilmoittamaan, ja vaikuttaa siten vahingon arviointiin.

- 77 Kolmantena seikkana kantajat väittävät, että komission lähestymistapa yhden yhtiöryhmän osittaisen yhteistyön merkittävän vaikutuksen puuttumiseen on äärimmäisen yksipuolinen ja siten virheellinen. Pelkkä ryhmän tiettyjen yksiköiden osittainen yhteistyö kuvastaa aukollista ja vääristeltyä kuvaa kyseessä olevasta ryhmästä tai yhteisön tuotannonalasta kokonaisuudessaan.
- 78 Neljäntenä seikkana kantajat toteavat, että harmittoman virheen periaate puolustusstrategiana ei voi korjata perusasetuksen 3 artiklan säännösten useita rikkomisia.
- 79 Viidentenä seikkana kantajat huomauttavat, että siltä osin kuin komissio ei ole saanut täydellisiä tietoja eikä ole voinut tarkistaa näitä tietoja, se ei voi väittää varmuudella, että tuotannon ja myynnin määrä ja arvo, joista sille ei ole ilmoitettu lukuja, olivat riittävän merkityksettömiä, jotta niillä ei olisi vaikutusta vahingon arviointiin.
- 80 Kolmanneksi kantajat väittävät, että nyt esillä olevassa asiassa otokseen sisältyvien yhteisön tuottajien täysimääräisen yhteistyön puuttumisella on ollut merkittävä vaikutus näiden tuottajien ja koko yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon arvioinnissa. Komissio on perustanut vahinkomarginaalia koskevat laskelmasa melkein yksinomaan yhteisön tuottajien käyttämiin siirtohintoihin. Tämä menetelmä on johtanut vahinkomarginaalien merkittävään liioitteluun.
- 81 Vastauksena kantajien väitteisiin neuvosto toteaa, että toimielimet ovat perustellusti katsoneet, että kaikki otokseen sisältyvät yhteisön tuottajat tekivät yhteistyötä.

- 82 Neuvosto väittää, että yhteistyön käsitettä ei pidä ymmärtää kirjaimellisesti siten, että se merkitsee täydellisten ja täsmällisten vastausten antamista kaikkiin komission esittämiin kysymyksiin. Komissio arvioi aina, onko ja missä määrin tiettyjen tietojen antamatta jättämisellä tutkimus on vaarannettu. Tämä pitää paikkansa sekä viejien että yhteisön tuottajien osalta, vaikka komissio voikin soveltaa eri kriteerejä viejiin ja yhteisön tuottajiin, koska nämä kaksi yhtiöryhmää toimittavat tietoja eri tarkoituksiin. Tältä osin neuvosto toteaa, että se ei ole koskaan yrittänyt turvautua harmittoman virheen olemassaoloon oikeuttaakseen väitetyt rikkomiset.
- 83 Nyt esillä olevassa asiassa oli neuvoston mukaan perusteltua, kun otetaan huomioon komission käytettävissä olleet tosiseikat, että tämä ei sulkenut yhteisön tuotannonalan ulkopuolelle yhtään yhtiötä, joka oli mukana otoksessa.
- 84 Ensinnäkin siitä kantajien väitteestä, jonka mukaan vahinkomarginaalin laskeminen oli vääristynyt yhteistyön puutteen vuoksi, neuvosto toteaa, että komissio tarvitsee ensimmäistä riippumatonta ostajaa koskevia myyntihintoja vahvistaakseen kaikkien yhteisön tuottajien keskimääräiset myyntihinnat ja alihinnoittelun painotetun keskimääräisen marginaalin. Nyt esillä olevassa asiassa alihinnoittelun painotettu keskimääräinen marginaali oli 32 prosenttia. Neuvoston mukaan tämä marginaali olisi saattanut olla 30, 32 tai 35 prosenttia, jos olisi otettu mukaan puuttuvat tiedot tiettyjen etuyhteydessä olevien yhtiöiden myynneistä, eikä tämä olisi muuttanut mitenkään päätelmää siitä, että oli tapahtunut merkittävä alihinnoittelu ja polkumyynnin kohteena olevat tuonnit aiheuttivat vahinkoa yhteisön teollisuudelle. Neuvosto toteaa myös, että kantajien esittämä viittaus vahinkomarginaalin laskemiseen menee tässä asiayhteydessä aiheen ulkopuolelle. Vahinkomarginaali on hyödyllinen vain sovellettaessa pienemmän tullin sääntöä, jonka mukaan vahvistetun tullin on oltava yhtä suuri kuin polkumyynnimarginaali tai vahinkomarginaali, jos se on pienempi. Nyt esillä olevassa asiassa siitä, että mukaan otettiin kyseisen tuotteen myynnit, joita olivat suorittaneet Vallourec & Mannesmann Oil & Gas Ltd (jäljempänä VMOG UK) ja Productos Tubolares, jotka edustivat yhdessä alle kahdeksaa prosenttia yhteisön tuotannonalan suorittamista kyseessä olevan tuotteen myynneistä, ei olisi missään tapauksessa voinut olla seurauksena se, että 57 prosentin suuruiseksi arvioitu vahinkomarginaali olisi laskenut 25,7 prosentin suuruiseksi arvioitua polkumyynnimarginaalia alhaisemmalle tasolle.

85 Tämän jälkeen neuvosto väittää, että kantajat lähtevät siitä olettamasta, että valituksen tehneet ja otokseen sisältyneet yhteisön tuottajat eivät ole tehneet yhteistyötä. Siltä osin kuin yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevia tiettyjä yhtiöitä koskevien tietojen puuttumisella ei ollut merkittävää vaikutusta vahingon ja syy-seuraussuhteen analysointiin, tämä olettaja on virheellinen, ja väite, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5, 6 ja 7 kohdan rikkomista, olisi hylättävä.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

86 Kuten on jo todettu edellä 38 ja 39 kohdassa, yhteisöjen toimielimillä on kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia, joten yhteisöjen tuomioistuinten tällaisiin toimielinten arviointeihin kohdistaman valvonnan on kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin.

87 On todettava, että vaikka perusasetusta sovellettaessa komission tehtävänä on tutkimusta suorittavana viranomaisena määritellä, onko polkumyynnin vastaisen menettelyn kohteena olevaa tuotetta tuotu maahan polkumyynnillä ja aiheuttaako tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä vahinkoa, ja vaikka tässä yhteydessä kyseisen toimielimen ei siis pidä vierittää sille tältä osin kuuluvaa todistustaakkaa jollekin osapuolista (ks. vastaavasti asia T-121/95, EFMA v. neuvosto, tuomio 17.12.1997, Kok., s. II-2391, 74 kohta ja edellä 41 kohdassa mainittu asia Acme v. neuvosto, tuomion 40 kohta), perusasetuksessa ei kuitenkaan anneta komissiolle tutkintavaltuuksia, joiden nojalla se voisi velvoittaa yhtiöt osallistumaan tutkimukseen tai antamaan tietoja. Tällaisissa tilanteissa neuvosto ja komissio ovat riippuvaisia siitä, että osapuolet tekevät yhteistyötä vapaaehtoisesti ja toimittavat niille tarvittavat tiedot vahvistetuissa määrärajoissa. Näiden osapuolten perusasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa mainittuun kyselylomakkeeseen antamat vastaukset ovat siten olennaisia polkumyynnin vastaisen menettelyn kulun kannalta (edellä 38 kohdassa mainittu asia Shandong Reipu Biochemicals v. neuvosto, tuomion 65 kohta).

- 88 Perusasetuksen 18 artiklasta, jonka otsikkona on ”Yhteistyön puuttuminen”, ja erityisesti sen 3 kohdasta ilmenee kuitenkin, että ”jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan”.
- 89 Näissä puitteissa on tutkittava, merkitseekö se, että otokseen sisältyneisiin yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät vastanneet kyselylomakkeeseen, kyseisten tuottajien yhteistyön puuttumista, mikä on vääristänyt vahingon analysointia perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5, 6 ja 7 kohdan vastaisesti, kuten kantajat väittävät.
- 90 Vaikka polkumyynnin vastaisen menettelyn osapuolilla on perusasetuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti lähtökohtaisesti velvollisuus vastata komission kyselylomakkeeseen, tämän saman asetuksen 18 artiklan 3 kohdan sanamuodosta johtuu, että toisessa muodossa tai toisen asiakirjan yhteydessä esitettyjä tietoja ei saada jättää ottamatta huomioon, kun tässä artiklassa luetellut neljä edellytystä täyttyvät.
- 91 Näin ollen kun osapuoli on jättänyt vastaamatta kyselylomakkeeseen mutta se on antanut tietoja toisen asiakirjan yhteydessä, sitä ei voida moittia yhteistyön puuttumisesta, jos ensinnäkin mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, toiseksi tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, kolmanneksi ne voidaan tarkistaa ja neljänneksi osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.
- 92 Siitä seuraa, että toisin kuin kantajat väittävät, se että yhteisön tuottajaan etuyhteydessä olevan yhtiön vastaus komission kyselylomakkeeseen puuttuu, ei välttämättä merkitse

sitä, että tätä tuottajaa on pidettävä yhteistyöhaluttomana. Näin ollen kyseistä tuottajaa ei voida pitää yhteistyöhaluttomana, jos puutteilla tietojen antamisessa ei ole merkittävää vaikutusta tutkimuksen kulkuun.

93 Nyt esillä olevassa asiassa asiakirja-aineistosta ilmenee, että komissio oli laatinut ja toimittanut kullekin yhteisön tuottajalle erityisen kyselylomakkeen niihin etuyhteydessä olevien tuotanto- ja myyntiyhtiöiden osalta. Näillä tuottajilla oli siis velvollisuus vastata tähän kyselylomakkeeseen kunkin näihin etuyhteydessä olevan yhtiön osalta. Neuvoston esille tuomista seikoista ilmenee kuitenkin, että seuraavat etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät ole vastanneet tähän kyselylomakkeeseen:

- Vallourec Mannesmann Oil & Gas Germany GmbH (jäljempänä VMOG Deutschland), V & M Deutschlandiin etuyhteydessä oleva tuotanto- ja myyntiyhtiö
- Productos Tubulares, SA, Tubos Reunidosiin etuyhteydessä oleva tuotanto- ja myyntiyhtiö
- Acecsa-Aceros Calibrados, SA (jäljempänä Acecsa), Tubos Reunidosiin etuyhteydessä oleva tuotanto- ja myyntiyhtiö
- Almesa Almacenes Metalurgicos (jäljempänä Almesa), Tubos Reunidosiin etuyhteydessä oleva kauppayhtiö
- Dalmine Benelux BV, Dalmine France SARL, Dalmine Deutschland GmbH, Tenaris Global Services (UK), Eurotube Ltd, Quality Tubes Ltd, Dalmineen etuyhteydessä olevat kauppayhtiöt tai jälleenmyynti-jakeluyhtiöt

- Tenaris West Africa Ltd, Dalmineen etuyhteydessä oleva yhtiö, joka on ensisijaisesti vastuussa putkien jalostuksesta ja toissijaisesti hallinnollisista tehtävistä.
- 94 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että V & M Deutschlandiin ja V & M Franceen etuyhteydessä oleva tuotanto- ja myyntiyhtiö VMOG UK on vastannut kyselylomakkeeseen määräajan ulkopuolella. Komissio ei siis ole ottanut sitä huomioon vahingon määrittämiseksi.
- 95 On siis määritettävä, täyttyvätkö näiden yhtiöiden osalta perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan neljä edellytystä niin, että neuvostoa ei voida moittia ilmeisestä arviointivirheestä, kun se on katsonut, että yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevien yhtiöiden kyselylomakevastausten puuttuminen ei ole vääristänyt vahingon määrittämistä eikä vahinkomarginaalin laskemista.
- 96 Ensinnäkin vahingon määrittämisessä on analysoitava kunkin etuyhteydessä olevan yhtiön osalta ne tiedot, jotka olivat neuvoston ja komission käytettävissä sen tarkistamiseksi, että näitä yhtiötä koskevat puutteet, jotka johtuivat kyselylomakevastausten puuttumisesta, eivät tehneet tätä määrittämistä ylivoimaisen vaikeaksi. Etuyhteydessä olevien tuotanto- ja myyntiyhtiöiden osalta on kiinnitettävä erityinen huomio etuyhteydessä olevien yhtiöiden tuotantoa ja myyntiä koskevien tietojen riittämättömyyteen ja niiden mahdolliseen vaikutukseen vahingon määrittelyssä. Lisäksi on tarkistettava, täyttivätkö neuvoston ja komission käytettävissä olevat tiedot perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa asetetut kolme viimeistä edellytystä.
- 97 VMOG Deutschlandin osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kirjallisiin kysymyksiin annetuista vastauksista ilmenee, että neuvosto on tämän yhtiön vastauksen puuttumisen vaikutusta arvioidakseen tukeutunut seuraaviin tekijöihin: V & M Deutschlandin myyntiluettelo liiketoimittain, V & M Deutschlandin tuotanto-

määrää kuvastava taulukko ja V & M Deutschlandin myyntien määrää ja arvoa kuvastava taulukko. V & M Deutschland toimitti nämä asiakirjat hyvissä ajoin ja komissio tarkisti ne.

- 98 Koska VMOG Deutschlandin myynti- ja tuotantoluvut sisältyivät näin ollen V & M Deutschlandin kyselylomakkeeseen antamaan vastaukseen, kuten neuvoston esittämät asiakirjat vahvistavat, ne on otettu huomioon vahingon määrittelyssä. Näin ollen on todettava, että neuvosto ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se ei ole pyytänyt VMOG Deutschlandia vastaamaan kyselylomakkeeseen ja kun se on katsonut, että VMOG Deutschlandin kyselylomakevastauksen puuttuminen ei ole vääristänyt vahingon määrittelyä.
- 99 Productos Tubularesin osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kirjallisiin kysymyksiin annetuista vastauksista ilmenee, että neuvosto on tukeutunut seuraaviin tekijöihin arvioidakseen tämän yhtiön vastauksen puuttumisen vaikutusta vahingon määrittelyyn: Productos Tubularesin esiotokseen liittyvään kyselylomakkeeseen antaman vastauksen luottamuksellinen versio ja valituksen luottamuksellinen liite, joka sisältää niiden yhteisön tuottajien tuotantokapasiteettia ja tuotantoa koskevan arvion, jotka eivät tue valitusta. Productos Tubulares toimitti nämä tiedot hyvissä ajoin.
- 100 Aluksi on todettava, että Productos Tubulares ei, toisin kuin Tubos Reunidos, tukenut valitusta. Näin ollen sitä koskevia tietoja ei lähtökohtaisesti pitäisi ottaa huomioon riidanalaisen asetuksen 155–176 perustelukappaleeseen sisältyvässä yhteisön tuotannonalan tilanteen analyysissä, joka oli keskeinen vahingon määrittelyssä, ainakaan jos tämä huomioimatta jättäminen ei vääristäisi tätä analyysiä. Viimeksi mainitussa tilanteessa nämä tiedot olisi joko otettava huomioon tai Tubos Reunidosia koskevat tiedot olisi jätettävä pois. Nyt esillä olevassa asiassa neuvoston esittämien asiakirjojen tarkastelusta ilmenee, että Productos Tubularesin tuotanto ja myynnit olivat alle kolme prosenttia yhteisön tuotannonalan kokonaistuotannosta ja -myynnistä tutkimusajanjakson aikana. Tämä merkitsee sitä, että vaikka sillä, että Productos Tubulares ei ollut vastannut kyselylomakkeeseen, oli vaikutusta vahingon ja syy-seuraussuhteen määrittelyyn, tämä vaikutus oli vain vähäinen. Vaikka neuvostolla ei lisäksi ollutkaan käytettävissään mitään tietoja tutkimusajanjaksoa edeltäneeltä ajanjaksolta eli vuosilta

2001–2003, tätä ajanjaksoa koskevien tietojen puuttumisella ei ole vaikutusta vahingon määrittelyssä siltä osin kuin puuttuvat tiedot olisivat voineet enintään saattaa neuvoston aliarvioimaan eikä yliarvioimaan vahingon. Lisäksi neuvosto oli tarkistanut Tubos Reunidosilta, että tämän yhtiön ja Productos Tubularesin välillä ei ollut suoritettu myyntejä.

- 101 On siis pääteltävä, että neuvosto ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se ei vaatinut Productos Tubularesia vastaamaan kyselylomakkeeseen ja kun se katsoi, että tämän yhtiön kyselylomakevastauksen puuttuminen ei ole vääristänyt vahingon määrittelyä.
- 102 Acecsan osalta neuvoston kirjelmistä ilmenee, että tutkimusajanjakson aikana tämä yhtiö on ostanut vain vähäisen määrän kyseisiä tuotteita Tubos Reunidosilta ja että tämä määrä on tarkoitettu jalostettavaksi muuksi kuin nyt kyseessä olevaksi tuotteeksi. Asiakirja-aineistosta ja erityisesti Tubos Reunidosin kyselylomakkeeseen antaman vastauksen ei-luottamuksellisesta versiosta ilmenee lisäksi, että tämä määrä ei ylittänyt tutkimusajanjaksona neljää prosenttia Tubos Reunidosin myynneistä eikä yhtä prosenttia valitusta tukevien yhteisön tuottajien kokonaisymyynneistä. Edellä esitetyn perusteella se, että Acecsa ei ollut vastannut kyselylomakkeeseen, ei ole voinut vääristää merkittävästi vahingon määrittelyyn käytettyjä tietoja. Vaikka neuvostolla ei ollutkaan mitään tietoja tutkimusajanjaksoa edeltäneeltä ajanjaksolta eli vuosilta 2001–2003, kuten ei ollut Productos Tubularesin osaltakaan, tätä ajanjaksoa koskevien tietojen puuttuminen ei vaikuta vahingon määrittelyyn siltä osin kuin puuttuvat tiedot olisivat enintään voineet johtaa neuvoston aliarvioimaan eikä yliarvioimaan vahingon. Lisäksi Tubos Reunidosin vastaus kyselylomakkeeseen on jätetty hyvissä ajoin, ja komission yksiköt ovat tarkistaneet sen. Näin ollen on todettava, että neuvosto ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se ei ole vaatinut Acecsaa vastaamaan asianmukaisesti kyselylomakkeeseen.
- 103 Almesan osalta neuvoston kirjelmistä ilmenee, että tämä yhtiö on kauppayhtiö. Tämän yhtiön myyntimäärä on siis otettu huomioon vahingon analysoinnissa sille osoitettujen Tubos Reunidosin myyntien avulla. Lisäksi asiakirja-aineistosta ja erityisesti Tubos Reunidosin vastauksen ei-luottamuksellisesta versiosta ilmenee, että Tubos Reunidosin Almesalta laskuttamat hinnat olivat keskimääräisesti korkeammat kuin

riippumattomilta asiakkailta laskutetut. Tämä merkitsee sitä, että myyntien arvon osalta huomioon otettua lukua ei ole aliarvioitu eikä se siis ole vääristänyt vahingon määrittelyä. Näin ollen on todettava, että neuvosto ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se ei ole vaatinut Almesaa antamaan täydentäviä tietoja kyselylomakkeeseen annettavan asianmukaisen vastauksen muodossa.

104 Dalmine Beneluxin, Dalmine Francen, Dalmine Deutschlandin, Eurotuben, Tenaris Global Services (UK):n ja Quality Tubesin osalta neuvoston kirjelmistä ilmenee, että Dalmine ei ole suorittanut mitään myyntejä Dalmine Beneluxille, Dalmine Deutschlandille ja Eurotubelle tutkimusajanjakson aikana. Quality Tubesin ja Tenaris Global Services (UK):n osalta Dalminen luottamuksellinen vastaus kyselylomakkeeseen sisälsi luettelon niiden myynneistä liiketoimittain, mikä merkitsee sitä, että nämä tiedot on otettu huomioon vahinkoa analysoitaessa. Dalmine Francen myynnit yhteisössä olivat välttämättä marginaalisia, koska Dalminen myynnit kuudelle siihen etuyhteydessä olevalle yhtiölle olivat alle neljä prosenttia yhteisön tuotannonalan kyseisen tuotteen kokonaisymyynneistä tutkimusajanjakson aikana.

105 Asiakirja-aineistosta ja erityisesti Dalminen vastauksen ei-luottamuksellisesta versiosta kyselylomakkeeseen – tämä versio oli jätetty hyvissä ajoin ja komission yksiköt olivat tarkistaneet sen – ilmenee joka tapauksessa, että Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Service (UK) ja Quality Tubes toimivat joko kaupan tai jälleenmyynnin/jakelun alalla. Tästä seuraa, että näiden yhtiöiden myyntien määrä otettiin huomioon vahingon analysoinnissa niiden myyntien avulla, joita Dalmine oli tehnyt niille.

106 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että neuvosto ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se ei ole vaatinut Dalmine Beneluxia, Dalmine Francea, Dalmine Deutschlandia, Eurotubea, Tenaris Global Services (UK):ta ja Quality Tubesia toimittamaan täydentäviä tietoja kyselylomakkeeseen annettavan asianmukaisen vastauksen muodossa, ja kun se on katsonut, että Dalmine oli tehnyt yhteistyötä tutkimuksessa.

- 107 Tenaris West African osalta neuvoston kirjelmistä ilmenee, että tämä yhtiö ei ole osallistunut kyseisen tuotteen tuotantoon eikä myyntiin. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kirjallisiin kysymyksiin annetuista vastauksista ilmenee, että neuvosto on tukeutunut Dalminen 24.5.2006 komissiolle lähettämään sähköpostiin arvioidakseen sitä, mikä vaikutus oli sillä, että tämän yhtiön vastaus kyselylomakkeeseen puuttui. Koska tämä sähköposti oli lähetetty hyvissä ajoin, on todettava, että neuvosto ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se ei vaatinut tätä yhtiötä toimittamaan täydentäviä tietoja kyselylomakkeeseen annettavan asianmukaisen vastauksen muodossa ja kun se on katsonut, että Dalmine oli tehnyt yhteistyötä tutkimuksessa.
- 108 Lopuksi on todettava VMOG UK:n osalta, että koska tämä yhtiö toimitti vastauksensa kyselylomakkeeseen määräajan päätyttyä, sen tietoja ei voitu käyttää vahingon määrittelyssä. Asiakirja-aineistosta ilmenee joka tapauksessa, että tämä yhtiö ei tukenut valitusta. Sitä koskevia tietoja ei siis lähtökohtaisesti saataisi ottaa huomioon yhteisön tuotannonalan tilanteen analysoinnissa vahingon määrittelyä varten, paitsi jos tämä huomioimatta jättäminen vääristää tätä määrittelyä. Viimeksi mainitussa tilanteessa nämä tiedot on joko otettava huomioon tai V & M Deutschlandia ja V & M Francea koskevat tiedot on suljettava pois. Arvioidakseen, onko analyysi vääristynyt, neuvosto on tukeutunut seuraaviin asiakirjoihin: taulukkoon, joka sisältää VMOG UK:n tuotantomäärän, taulukkoon, joka sisältää VMOG UK:n myyntien määrän ja arvon, ja V & M Francen liiketoimikohtaisen myyntiluetteloon.
- 109 Kuten esitetyt asiakirjat vahvistavat, neuvosto on voinut määrittellä myöhässä esitettyjen vastausten perusteella, että VMOG UK:n myynnit ovat tutkimusajanjaksona alle kolme prosenttia valituksen tehneiden yhteisön tuottajien kokonaismyyntimäärästä. Näiden kolmen prosentin huomioimatta jättämisellä ei ole voinut olla ratkaiseva vaikutus vahingon määrittelyssä. Lisäksi on katsottava, että tiedot, joihin neuvosto on tukeutunut määrittääkseen tämän yhtiön myyntiosuudet yhteisön tuotannonalan myynneistä, on annettu perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla hyvissä ajoin.

- 110 Näin ollen on todettava, että neuvosto ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se ei ole sulkenut yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle V & M Deutschlandia ja V & M Francea, jotka ovat otokseen sisällytettyjä VMOG UK:hon etuyhteydessä olevia yhteisön tuottajia.
- 111 Vahinkomarginaalin laskemisesta on tämän jälkeen todettava neuvoston tavoin, että perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan nojalla, jossa vahvistetaan alhaisemman tullin sääntö, vahinkomarginaalia käytetään polkumyyntitullin määrittämiseen vain, jos polkumyntimarginaali on sitä suurempi. Nyt esillä olevassa asiassa kantajille asetettu polkumyyntitulli perustui kantajien polkumyntimarginaaliin, joka oli 25,7 prosenttia, eikä 57 prosentin suuruiseen vahinkomarginaaliin. Jos oletetaan, että vahinkomarginaali perustui niihin yhteisön tuottajien siirtohintoihin, joita ne sovelsivat VMOG UK:hon, Productos Tubularesiin ja Dalmineen etuyhteydessä oleviin yhtiöihin, näiden yhtiöiden myynnit olivat enintään kymmenen prosenttia yhteisön tuotannonalan kokonaismyynteistä. Kuten neuvosto toteaa, näiden etuyhteydessä olevien yhtiöiden soveltamien myyntihintojen olisi siis pitänyt olla täysin suhteettomia niihin muihin myynteihin nähden, jotka on otettu huomioon vahinkomarginaalin laskemiseksi, jotta vahinkomarginaali olisi alhaisempi kuin polkumyntimarginaali.
- 112 Tämän vuoksi on todettava, että neuvosto ei ole tehnyt mitään ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että se, että yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät ole vastanneet kyselylomakkeeseen, ei ole vääristänyt vahingon määrittämistä eikä vahinkomarginaalin laskemista eikä rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5, 6, ja 7 kohtaa.
- 113 Tästä seuraa, että se toisen kanneperusteen osa, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5, 6, ja 7 kohdan rikkomista, on hylättävä perusteettomana.

Syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen

– Asianosaisten lausumat

- 114 Toisella kanneperusteellaan kantajat väittävät, että neuvosto on loukannut syrjintäkiellon periaatetta. Vaikka komissio oli vaatinut tutkimuksen yhteydessä, että kaikki kyseessä olevan tuotteen vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevat yhtiöt vastaavat sen kyselylomakkeeseen, se ei esittänyt tällaista vaatimusta yhteisön tuottajiin etuyhteydessä oleville myyntiyhtiöille.
- 115 Kantajat katsovat, että komission antama selitys ei oikeuta syrjivää kohtelua. Ensinnäkin vaikka pitääkin paikkansa, että polkumyymintamarginaali lasketaan kunkin etuyhteydessä olevan vientiä harjoittavien tuottajien ryhmän osalta, kun taas yhteisön tuotannonalan kärsimä vahinko määritetään koko sektorin tasolla, ei pidä paikkaansa, että nämä kaksi operaatiota vaativat kyseessä olevien osapuolten eriasteista yhteistyötä. Kantajien mukaan samalla tavoin kuin polkumyymintamarginaali voi olla vääristynyt, jos etuyhteydessä olevien tuottajien ryhmä antaa vastauksen yhden ainoan sellaisen tuottajan nimissä, joka ei harjoita polkumyyntiä, vaikka toinen sitä tekeekin, myös vahingon määrittäminen on vääristynyt, jos yhteisön tuottaja, joka toimii kahdella eri tuotannonalalla, joista toiselle on aiheutunut vahinkoa ja toiselle ei, antaa vastauksen sen tuotantopaikan perusteella, jolle on aiheutunut vahinkoa.
- 116 Toiseksi kantajat katsovat, että vahinkomarginaalin laskeminen edellyttää, että vientiä harjoittavat tuottajat ja yhteisön tuottajat tekevät täysin samanasteista yhteistyötä niin, että kaikki syrjintä niiden välillä on epäoikeutettua.
- 117 Kolmanneksi kantajat väittävät, että kyselylomakkeen tekstissä asetetaan nimenomaisesti yhteisön tuottajille velvollisuus antaa tietoja paitsi kunkin etuyhteydessä olevan

tuottajayhtiön osalta, myös kunkin etuyhteydessä olevan myyntiyhtiön osalta. Toisin sanoen siinä asetetaan niille samat vaatimukset kuin vientiä harjoittaville tuottajille.

118 Neuvosto kiistää syrjintäkiellon periaatteen loukkaamisen. Se väittää, että kantajat eivät missään vaiheessa yrittäneet osoittaa, että se, että viejä ei vastaa kyselylomakkeeseen etuyhteydessä olevien yhtiöiden osalta ja se, että yhteisön tuottaja ei vastaa siihen, ovat samanlaisia tilanteita. Neuvoston mukaan väitetty erilainen kohtelu on perusteltua, koska pyydettyjä tietoja käytetään erilaiseen tarkoitukseen, eli yhteisön tuottajien antamia tietoja käytetään vahingon määrittämiseen ja vientiä harjoittavien tuottajien antamia tietoja käytetään polkumyynnimarginaalin laskemiseen. Kantajat eivät myöskään ole osoittaneet, että komissio on todella käsitellyt eri tavoin viejiä ja yhteisön tuottajia.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

119 Syrjintäkiellon periaatteen väitettyä loukkaamista on tutkittava edellä 58 kohdassa mainitun oikeuskäytännön valossa. Tämän oikeuskäytännön mukaan kyseessä voi olla syrjintä vain, jos yhteisön tuottajien ja vientiä harjoittavien tuottajien tilanne on nyt esillä olevassa asiassa samanlainen ja komissio kohtelee ensin mainittuja eri tavoin kuin viimeksi mainittuja.

120 Aluksi on todettava nyt esillä olevaan tapaukseen viittaamatta, että vientiä harjoittavien tuottajien ja yhteisön tuottajien tilanne ei lähtökohtaisesti ole samanlainen komission kyselylomakkeeseen vastaamista koskevaan velvollisuuteen nähden. Kuten neuvosto on todennut kirjelmässään, sen vastauksen perusteella, joka vientiä harjoittavien tuottajien on annettava kyselylomakkeeseen, pyritään määrittämään polkumyynnimarginaali, joka perustuu yrityskohtaisiin tietoihin. Sitä vastoin sen vastauksen perusteella, joka yhteisön tuottajien on annettava kyselylomakkeeseen, pyritään koko yhteisön tuotannonalan analysointiin perustuvan vahingon määrittämiseen.

- 121 Ei kuitenkaan voida sulkea pois sitä, että nyt esillä olevassa asiassa ne seikat, joiden perusteella komissio on päätellyt, että vientiä harjoittavien tuottajien on tarpeen antaa vastaus kyselylomakkeeseen kaikkiin niihin etuyhteydessä olevien yhtiöiden osalta, olisivat olleet samankaltaiset kuin ne, joiden perusteella se on päätelty, että kyseessä ei ole edellä 93 ja 94 kohdassa mainittujen yhteisön tuottajien yhteistyön puuttuminen, jos tällainen vastaus puuttuu.
- 122 On kuitenkin todettava, että kantajat ovat pyrkineet osoittamaan, että teoriassa vientiä harjoittavien tuottajien ja yhteisön tuottajien tilanne oli toisiinsa verrattavissa, mutta ne eivät ole mitenkään näyttäneet toteen, että näin olisi ollut nyt esillä olevassa asiassa.
- 123 Lisäksi on huomautettava, että kantajat eivät ole esittäneet minkäänlaista näyttöä siitä, että komissio on tosiasiaa kohdellut eri tavoin vientiä harjoittavia tuottajia ja yhteisön tuottajia. Ne tyytyvät kirjelmässään vain väittämään, että komissio myöntää, ettei se vaadi yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevia yhtiöitä vastaamaan kyselylomakkeeseen. Ne eivät kuitenkaan osoita, että vientiä harjoittaville tuottajille olisi esitetty tällainen vaatimus.
- 124 Edellä todetusta johtuu, että kantajat eivät ole esittäneet minkäänlaista näyttöä siitä, että komission päätös olisi väitetyksi luonteeltaan syrjivä, kun siinä ei vaadittu yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevia yhtiöitä antamaan vastausta komission kyselylomakkeeseen.
- 125 Näin ollen se toisen kanneperusteen osa, joka koskee syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista, on hylättävä perusteettomana.

Perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan rikkominen

– Asianosaisten lausumat

126 Toisen kanneperusteensa yhteydessä kantajat huomauttavat, että jos oletetaan neuvoston tavoin, että tutkimuksen asiakirja-aineisto sisältää tietoja, jotka osoittavat, että sillä, että yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät ole vastanneet kyselylomakkeisiin, ei ole ollut merkittävää vaikutusta yhteisön tuottajien kärsimän vahingon arvioinnissa, neuvosto ei voisi perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti vedota pätevästi näihin tietoihin, koska tutkimuksen ei-luottamuksellinen asiakirja-aineisto ei sisällä mitään tämäläyppistä tietoa.

127 Neuvosto väittää, että perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdassa ei säädetä, että tiedot, joista ei anneta ei-luottamuksellista yhteenvetoa, olisi aina jätettävä ottamatta huomioon, vaan että tiedot voidaan jättää ottamatta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti, asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että tiedot ovat oikeita. Perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdassa polkumyynnin vastaisen tutkimuksen osapuolille asetetulla velvollisuudella antaa ei-luottamuksellinen yhteenveto niiden komissiolle antamista tiedoista pyritään suojelemaan muiden osapuolten puolustautumisoikeuksia. Neuvosto päättelee tästä, että kantajat voivat vedota polkumyynnitoimenpiteen kumoamisperusteena siihen, että komissio on käyttänyt tietoja, joista ei ole annettu ei-luottamuksellista yhteenvetoa, vain jos ne voivat osoittaa, että näiden tietojen käyttäminen loukkaa niiden puolustautumisoikeuksia. Näin ei ole nyt esillä olevassa asiassa.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

128 Aluksi on todettava, että kantajien väite, joka koskee perusasetuksen 19 artiklan 3 kohta, on esitetty ensimmäisen kerran niiden vastauksessa. Asian käsittelyn kuluessa

ei lähtökohtaisesti saada vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin (asia T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products v. neuvosto, tuomio 14.3.2007, Kok., s. II-669, 60 kohta).

129 Nyt esillä olevassa asiassa kantajat ovat esittäneet tämän uuden väitteen vastauksena niihin tietoihin, jotka neuvosto on ensimmäisen kerran antanut tiedoksi vastineensa 52, 53, 55, 59, 60 ja 64 kohdassa sekä alaviitteessä numero 31. Kantajien perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan rikkomista koskeva uusi väite perustuu siis käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin. Tästä seuraa, että väite on tutkittava.

130 Tämän väitteen perusteltavuudesta on ensinnäkin todettava, että perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan sanamuodon perusteella komissiolle vain annetaan mahdollisuus jättää ottamatta huomioon luottamuksellinen tieto, josta ei ole saatavilla ei-luottamuksellista yhteenvetoa.

131 Toiseksi on huomattava, että perusasetuksen 19 artiklan tavoitteena ei ole yksinomaan liikesalaisuuksien vaan myös polkumyynnin vastaisen menettelyn muiden osapuolten puolustautumisoikeuksien suojaaminen. Kuten oikeuskäytännöstä ilmenee, tämä merkitsee sitä, että polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä sillä, että komissio on antanut ei-luottamukselliset yhteenvedot tiedoksi sääntöjenvastaisesti, loukataan menettelyllisiä oikeuksia siinä määrin, että polkumyyntitullien vahvistamisesta annettu asetus voidaan sillä perusteella kumota, ainoastaan siinä tapauksessa, että osapuoli ei ole saanut riittävästi tietoa kyseisen asiakirjan tai kyseisten asiakirjojen olennaisesta sisällöstä eikä tästä syystä ole voinut asianmukaisesti esittää näkökantaansa niiden oikeellisuudesta tai merkityksestä (ks. vastaavasti polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11.7.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 (EYVL L 209, s. 1) 8 artiklan 4 kohdan osalta, jonka normatiivinen sisältö on lähtökohtaisesti samanlainen kuin perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan, asia T-2/95, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, tuomio 15.10.1998, Kok., s. II-3939, 137 kohta). Näin ollen on todettava neuvoston tavoin, että polkumyynnin vastaisen menettelyn osapuolet voivat vedota polkumyynnin vastaisen toimenpiteen kumoamisperusteena siihen, että

komissio on käyttänyt tietoja, joista ei ole annettu ei-luottamuksellista yhteenvetoa, vain jos ne voivat osoittaa, että näiden tietojen käyttäminen on loukannut niiden puolustautumisoikeuksia.

132 Tässä asiayhteydessä on tarkistettava, ovatko komissio ja neuvosto rikkoneet perusasetuksen 19 artiklan 3 kohtaa. Tältä osin neuvosto väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamissaan vastauksissa, että sen varmistamiseksi, että yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevien yhtiöiden kyselylomakevastausten puuttumisella ei ole ollut vaikutusta vahingon arviointiin, komissio on tukeutunut seuraaviin asiakirjoihin:

- VMOG Deutschlandin osalta V & M Deutschlandin myyntien liiketoimikohtaiseen luetteloon, V & M Deutschlandin tuotantomäärää koskevaan taulukkoon, V & M Deutschlandin myyntimäärää ja -arvoa koskevaan taulukkoon; toisin sanoen komissio on tukeutunut seikkoihin, jotka sisältyvät V & M Deutschlandin kyselylomakkeeseen antamiin vastauksiin, joiden ei-luottamuksellinen versio annettiin
- VMOG UK:n osalta VMOG UK:n tuotantomäärää koskevaan taulukkoon, VMOG UK:n myyntimäärää ja -arvoa koskevaan taulukkoon ja V & M Francen liiketoimikohtaiseen myyntiluetteloon; tämä viimeksi mainittu luettelo sisältyvät V & M Francen kyselylomakkeeseen antaman vastauksen luottamukselliseen versioon, josta oli olemassa ei-luottamuksellinen versio, ja kaksi ensin mainittua taulukkoa sisältyvät VMOG UK:n kyselylomakkeeseen antaman vastauksen luottamukselliseen versioon, josta ei ollut olemassa ei-luottamuksellista versiota
- Productos Tubularesin osalta Productos Tubularesin esiotoksen kyselylomakkeeseen antaman vastauksen luottamukselliseen versioon ja sellaiseen luottamukselliseen valituksen liitteeseen, joka sisälsi arvion niiden yhteisön tuottajien, jotka eivät tukeneet valitusta, tuotantokapasiteetista ja tuotannosta; vaikka viimeksi mainitusta asiakirjasta oli olemassa ei-luottamuksellinen versio, sitä ei ollut ensin mainitusta asiakirjasta

- Acecsan osalta Tubos Reunidosin kyselylomakkeeseen antaman vastauksen D.2-osaan; tästä kyselylomakkeesta oli olemassa ei-luottamuksellinen versio

- Almesan osalta Tubos Reunidosin liiketoimikohtaiseen myyntiluetteloon; tämä luettelo sisältyi tämän yhtiön kyselylomakkeeseen antaman vastauksen luottamukselliseen versioon, josta oli olemassa myös ei-luottamuksellinen versio

- Dalmine Beneluxin, Dalmine Francen, Dalmine Deutschlandin, Eurotuben, Tenaris Global Services (UK):n ja Quality Tubesin osalta Dalminen kyselylomakkeeseen antaman vastauksen luottamukselliseen versioon sisältyviin seikkoihin; tästä vastauksesta oli olemassa myös ei-luottamuksellinen versio

- Tenaris West African osalta komissiolle 24.5.2006 osoitettuun Dalminen sähköpostiin, josta ei ollut olemassa ei-luottamuksellista versiota.

133 On siis määritettävä, onko sillä, että komissio on tukeutunut VMOG UK:n kyselylomakkeeseen antaman vastauksen luottamukselliseen versioon, Productos Tubularesin esiotoksen kyselylomakkeeseen antaman vastauksen luottamukselliseen versioon ja 24.5.2006 päivättyyn sähköpostiin, ilman että näistä asiakirjoista olisi ollut olemassa ei-luottamuksellinen versio, loukattu puolustautumisoikeuksia.

134 Tällaisen loukkaamisen olemassaoloa on arvioitava edellä 64 kohdassa mainitun oikeuskäytännön valossa. Tämän oikeuskäytännön mukaan niille, joita asia koskee, on pitänyt antaa mahdollisuus tehokkaasti esittää kantansa niistä todisteista, joita komissio käyttää polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon olemassaoloa koskevan väitteensä tukena. Mitä tulee tutkimuksen asiakirja-aineistoon tutustumista koskevan

oikeuden loukkaamiseen, on kuitenkin todettava, että tällainen loukkaaminen voi johtaa riidanalaisen asetuksen täydelliseen tai osittaiseen kumoamiseen vain silloin, kun on edes pieni mahdollisuus, että tietojen luovuttaminen kyseessä olevista asiakirjoista olisi johtanut siihen, että hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, jos kyseessä oleva yritys olisi voinut vedota näihin tietoihin kyseisen menettelyn aikana (ks. vastaavasti asia T-206/07, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, tuomio 29.1.2008, Kok., s. II-1, 71 kohta).

135 Nyt esillä olevassa asiassa kantajat väittävät, että ne olisivat tarvinneet näitä asiakirjoja osoittaakseen, että se, että VMOG UK, Tubos Reunidos ja Tenaris West Africa eivät olleet vastanneet kyselylomakkeeseen, on vääristänyt vahingon analysointia. Edellä 101, 108 ja 107 kohdassa on kuitenkin todettu, että neuvosto ei ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että se, että Productos Tubulares, WMOG UK ja Tenaris West Africa eivät olleet vastanneet kyselylomakkeeseen tai se, että näitä vastauksia ei ollut otettu huomioon, ei ollut vaikuttanut vahingon määrittämiseen. Näin ollen se, että kantajille olisi luovutettu tietoja VMOG UK:n kyselylomakkeeseen antaman vastauksen, Productos Tubularesin esiotoksen kyselylomakkeeseen antaman vastauksen ja 24.5.2006 päivätyin sähköpostin ei-luottamuksellisesta versiosta, ei olisi voinut mitenkään johtaa hallinnollisen menettelyn toisenlaiseen lopputulokseen.

136 Tästä seuraa, että se toisen kanneperusteen osa, joka koskee perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan rikkomista, on hylättävä perusteettomana.

Perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan rikkominen

– Asianosaisten lausumat

137 Kantajat väittävät kolmannen kanneperusteensa tueksi, että neuvosto on rikkonut perusasetuksen 5 artiklan 4 kohtaa, kun se ei lopettanut menettelyä, vaikka valituksen tukitaso oli alle yhteisön tuotannon säädetyn 25 prosentin vähimmäistason yhteisön tuotannonalan puuttuvan yhteistyön vuoksi.

138 Neuvosto muistuttaa, että tämä kanneperuste perustuu väitteeseen siitä, että valituksen tehneet ja otokseen sisällytetyt yhteisön tuottajat eivät ole tehneet yhteistyötä. Koska tämä väite on neuvoston mukaan virheellinen toisen kanneperusteiden yhteydessä esitetyistä syistä, kolmas kanneperuste on hylättävä.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

139 On todettava, että perusasetuksen 5 artiklan 4 kohta ei sisällä mitään velvoitetta komissiolle lopettaa vireillä oleva polkumyynnin vastainen menettely, jos valituksen tukitaso alittaa yhteisön tuotannon 25 prosentin vähimmäiskynnyksen. Tämä artikla koskee vain sitä tukiaistetta, joka on välttämätön valitukselle, jotta komissio voi aloittaa menettelyn. Tätä tulkintaa tukee perusasetuksen 9 artiklan 1 kohta, jossa säädetään, että ”jos valitus peruutetaan, menettely on päätettävä, paitsi jos päättäminen ei ole yhteisön edun mukaista”. Näin ollen on niin, että vaikka yhteisön tuotannonala peruuttaa valituksen, komissiolla ei ole velvollisuutta lopettaa menettelyä, vaan sillä on ainoastaan mahdollisuus lopettaa se.

140 Nyt esillä olevassa asiassa on todettava, että vaadittu tukitaso oli saavutettu polkumyynnin vastaista menettelyä aloitettaessa, mutta sen väitetään jääneen alle 25 prosentin rajan menettelyn aikana, kun komissio oli pyytänyt yhteisön tuottajia vastaamaan kyselylomakkeeseensa. Näin ollen nyt esillä olevassa asiassa neuvostoa ei voida moittia perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan rikkomisesta.

141 Ylimääräisenä huomautuksena on todettava, että vaikka oletettaisiinkin, että perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa olisi asetettu komissiolle velvollisuus lopettaa menettely, kun valituksen tukitaso on laskenut alle 25 prosentin vähimmäiskynnyksen menettelyn kuluessa, tällaista rikkomista ei ole tapahtunut nyt esillä olevassa asiassa. Edellä 112 kohdassa on todettu, että neuvosto ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että sillä, että yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät olleet vastanneet kyselylomakkeeseen, ei ollut vaikutusta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon analysoinnissa. Tämä merkitsee sitä, että otokseen sisältyneiden yhteisön tuottajien on katsottava tehneen yhteistyötä, mikä merkitsee sitä, ettei valituksen tukiasteen voida todeta pienentyneen.

142 Näin ollen kolmas kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen ja perusteluvollisuuden laiminlyönti

– Asianosaisten lausumat

143 Kuudennella kanneperusteellaan kantajat väittävät, että niiden puolustautumisoikeuksia on loukattu. Siten ne väittävät, että niille annettiin vasta asetuksen antamispäivänä tiedoksi se, että neuvosto katsoi, ettei otokseen sisältyneiden tiettyjen yhteisön tuottajien täysimääräisen yhteistyön puuttumisella ollut merkittävää vaiku-

tusta näiden tuottajien ja kaikkien yhteisön tuottajien kärsimän vahingon arvioinnissa. Neuvosto oli niiden mukaan myös laiminlyönyt perusteluvollisuutensa, koska riidanalaisessa asetuksessa ei anneta asianmukaista vastausta siihen kantajien väitteeseen, joka koskee yhteistyön puuttumista yhteisön tuotannonalalla.

144 Neuvosto muistuttaa, että kantajat ovat esittäneet huomautuksia yhteisön tuotannonalan yhteistyön puutteesta 3.4. ja 4.5.2006 päivätyillä kirjeillään ja ne ovat saaneet komission vastauksen toisessa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa. Perusteluvollisuuden väitetystä laiminlyönnistä on todettava, että riidanalaisessa asetuksessa kuvaillaan valituksen tehneen yhteisön tuotannonalan koostumusta ja otoksen valintaa. Lisäksi komissio on vastannut kantajien väitteisiin toisessa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa, kantajien ensimmäisestä lopullisesta ilmoitusasiakirjasta esittämiin huomautuksiin vastauksena laatimassaan muistiossa sekä 16.6.2006 päivätyssä kirjeessään.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

145 Puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja perusteluvollisuuden laiminlyöntiä koskevaa kantajien kuudetta kanneperustetta on tutkittava edellä 64 ja 65 kohdassa mainitun oikeuskäytännön valossa siltä osin kuin se koskee vahingon määrittämistä.

146 Ensinnäkin väitetystä puolustautumisoikeuksien loukkaamisesta on täsmennettävä, että vaikka kuten edellä 64 kohdassa on mainittu, yhteisön lainsäätäjän tarkoituksena on ollut antaa osapuolille, erityisesti viejille, perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan nojalla oikeus saada tietää olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten polkumyyntitullien käyttöön ottamisen suositamista suunnitellaan (asia T-147/97, Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomio 19.11.1998, Kok., s. II-4137, 55 kohta), komissiolla ei ole velvollisuutta ilmoittaa osapuolille kaikkia asiaan

vaikuttavia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja (ks. vastaavasti edellä 65 kohdassa mainittu asia Ferchimex v. komissio, tuomion 118 kohta).

147 Nyt esillä olevassa asiassa kantajat väittävät lähtökohtaisesti, että sillä, että neuvosto on ilmoittanut myöhässä niistä erityisistä syistä, joiden vuoksi se katsoi, että otokseen sisältyneet yhteisön tuottajat olivat pätevästi tehneet yhteistyötä tutkimuksessa, loukataan puolustautumisoikeuksia.

148 On huomautettava, että vaikka yhteisön tuotannonalan määritelmää ja komission valitsemaa otosta yhteisön tuottajista koskevat kysymykset ovat keskeisiä vahingon määrittämisessä, komissiolla ei ole velvollisuutta ilmoittaa osapuolille mainitun vahingon arvioinnin yksityiskohtia. Erityisesti se, että komissio oli nyt esillä olevassa asiassa katsonut, ettei ollut välttämätöntä, että yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevat tietyt yhtiöt vastaavat sen kyselylomakkeeseen siltä osin kuin niillä vastauksilla, joita nämä yhtiöt olisivat voineet antaa, ei olisi ollut vaikutusta vahingon analysoinnissa, ei ollut sellainen olennainen tekijä vahingon määrittämisessä, jonka komissio olisi ollut velvollinen täsmentämään lopullisessa ilmoitusasiakirjassa.

149 Tätä osin on todettava, että 27.2.2006 päivätyn ensimmäisen lopullisen ilmoitusasiakirjan 1.4.2 kohdassa oli yleinen perustelu valitusta tukevien ja perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan muodostaviksi katsottujen yhteisön tuottajien otoksen valinnalle tutkimuksen tarpeita ja erityisesti vahingon määrittämistä varten ja 4.1 kohdassa näitä yhteisön tuottajia koskeva yleinen kuvaus. Kohdassa 1.4.2 mainittiin yhteisön tuottaja, joka oli alun perin valittu otokseen, mutta joka oli laiminlyönyt yhteistyön ja korvattu otoksessa toisella yhteisön tuottajalla.

150 Kantajat pyysivät tämän ensimmäisen lopullisen ilmoitusasiakirjan johdosta 3.4.2006 yksityiskohtaisempia selityksiä otoksen koostumuksesta, erityisesti yhteistyöstä kieltäytyneen yhteisön tuottajan henkilöllisyydestä, VMOG UK:n ja Rohwerk

Maxhütten kyselylomakkeeseen antamien vastausten jättämispäivästä, VMOG UK:n yhteistyöstä sekä Productos Tubularesin tuesta valitukselle.

- 151 Komissio on vastannut kuhunkin näistä selvityspyynnöistä 24.4.2006 päivätyn toisen lopullisen ilmoitusasiakirjan liitteessä C olevassa 3–6 kohdassa. Kantajat ovat tämän jälkeen esittäneet muita huomautuksia näistä eri kohdista 4.5.2006 päivätyllä kirjeellään. Komissio vastasi niihin 16.6.2006 päivätysssä kirjeessään, jonka kantajat saivat 27.6.2006, kuten niiden esittämät asiakirjat todistavat.
- 152 Vaikka komission 4.5.2006 päivättyyn kirjeeseen vastauksena esittämät huomautukset saapuivat kantajille vasta 27.6.2006, toisin sanoen riidanalaisen asetuksen antamispäivänä, on katsottava, että paitsi että kantajille on annettu mahdollisuus ilmaista tehokkaasti kantansa yhteisön tuotannonalan määritelmää koskevasta kysymyksestä ja otoksen pätevydestä, ne ovat myös tosiasiallisesti ilmaisseet kantansa näistä kysymyksistä. 16.6.2006 päivätty kirje oli jatkoa kantajien ja komission väliselle huomautusten vaihdolle, jota on kuvailtu edellä 149–151 kohdassa.
- 153 Näin ollen se kuudennen kanneperusteen osa, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista, on hylättävä siltä osin kuin se koskee yhteisön tuotannonalan yhteistyökysymystä.
- 154 Perusteluvelvollisuuden väitetystä laiminlyönnistä on tämän jälkeen todettava, että edellä 65 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan neuvostolla ei ole velvollisuutta ottaa asetuksensa perusteluissa kantaa kaikkiin niihin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin, joihin asianomaiset ovat vedonneet hallinnollisessa menettelyssä. Tämän oikeuskäytännön mukaan ei myöskään vaadita, että perusteluissa eritellään kaikki asiaan vaikuttavat tosiseikat ja oikeudelliset seikat.

155 Kuten edellä 148 kohdassa on todettu, se että komissio oli katsonut, ettei ollut välttämätöntä, että yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevat tietyt yhtiöt antavat vastauksen sen kyselylomakkeeseen siltä osin kuin niillä vastauksilla, joita nämä yhtiöt olisivat voineet antaa, ei olisi ollut vaikutusta vahingon analysoinnissa, ei ollut sellainen olennainen tekijä vahingon määrittämisessä, jonka komissio olisi ollut velvollinen täsmentämään riidanalaisessa asetuksessa. Vahingon määrittämisessä olennaiset tekijät, jotka neuvosto oli velvollinen mainitsemaan riidanalaisessa asetuksessa, liittyvät yhteisön tuotannonalan määritelmään sekä yhteisön tuottajien otoksen pätevytyteen.

156 Koska riidanalaisen asetuksen 12 perustelukappaleessa on yleinen perustelu yhteisön tuottajien otoksen valinnalle sekä sen 14 perustelukappaleessa yleinen kuvaus saaduista, hyväksytyistä ja tarkistetuista kyselylomakkeista, neuvostoa ei voida moittia perusteluvollisuuden laiminlyönnistä.

157 Lisäksi on todettava, että 16.6.2006 päivätty kirje, jonka kantajat saivat 27.6.2006, sisälsi olennaisia seikkoja komission päätelmistä, joiden perusteella se oli katsonut, ettei ollut välttämätöntä, että yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevat tietyt yhtiöt vastasivat sen kyselylomakkeeseen siltä osin kuin niillä vastauksilla, joita nämä yhtiöt olisivat voineet antaa, ei olisi ollut vaikutusta vahingon analysointiin.

158 Tästä seuraa, että se kuudennen kanneperusteen osa, joka koskee perusteluvollisuuden laiminlyöntiä, on hylättävä siltä osin kuin se koskee yhteisön tuotannonalan yhteistyökysymystä.

Sepcon myyntihinnan oikaisu

159 Neljännessä kanneperusteessaan sekä yhdessä kuudennen kanneperusteensa osassa kantajat tukeutuvat samaan tosiseikkaan eli siihen, että neuvosto oli vähentänyt Sepcon niiltä tuojilta, jotka eivät ole etuyhteydessä yhteisössä, laskuttamasta myyntihinnasta palkkiota vastaavan määrän osoittamatta sitä, että Sepcon toiminta on samanlaista kuin palkkioperusteisen edustajan toiminta.

160 Kantajien mukaan tämä tosiseikka on johtanut neuvostossa

- ilmeiseen arviointivirheeseen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisessa (neljäs kanneperuste)

- ilmeiseen arviointivirheeseen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisessa (neljäs kanneperuste)

- puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen ja perusteluvollisuuden laiminlyöntiin (kuudes kanneperuste).

Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamista koskeva ilmeinen arviointivirhe

– Asianosaisten lausumat

- ¹⁶¹ Neljännellä kanneperusteellaan kantajat väittävät, että kun neuvosto on vähentänyt Sepcon niiltä tuojilta, jotka eivät ole etuyhteydessä yhteisössä, laskuttamasta myyntihinnasta määrän, joka vastaa palkkiota, osoittamalla sitä, että Sepcon toiminta on samanlaista kuin palkkioperusteisen edustajan toiminta, neuvosto on tehnyt perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamista koskevan ilmeisen arviointivirheen. Eikä neuvosto ole vapautunut sille kuuluvasta todistustaakasta riidanalaisella asetuksella eikä 26.6.2006 päivätyllä faksilla.
- ¹⁶² Riidanalaisen asetuksen 132 perustelukappaleessa neuvosto yksinkertaisesti ilmoittaa, että vientihintaa oikaistiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti palkkion huomioon ottamiseksi tapauksissa, joissa myynti tapahtui etuyhteydessä olevien kauppiaitten kautta, koska niiden tehtävät olivat samantyyppisiä kuin palkkioperusteisesti työskentelevän edustajan tehtävät.
- ¹⁶³ Faksista, joka oli päivätty 26.6.2006, kantajat muistuttavat, että tässä faksissaan komissio oli ottanut huomioon seuraavat seikat:

– kantajat ovat suorittaneet kyseessä olevan tuotteen suoria myyntejä yhteisössä

- kantajaan etuyhteydessä Ukrainassa oleva yhtiö eli SPIG Interpipe on esiintynyt myyntiedustajana Sepcon suorittamien myyntien osalta
- Sepcon yhteys kantajiin on riittämätön eikä sen perusteella voida katsoa, että se on niiden tai SPIG Interpipen valvonnassa, kuten olisi tosiasiallisesti ja oikeudellisesti, jos Sepco olisi integroitu vientipalvelu.

164 Kantajat katsovat, että näillä tosiseikoilla ei ole merkitystä.

165 Ensinnäkin komissio oli niiden mukaan ottanut tässä faksissaan huomioon vain epäsuoria tosiseikkoja, joilla ei ole mitään yhteyttä Sepcon toimintaan ja jotka eivät millään tavoin riitä osoittamaan, että Sepco toimii edustajana.

166 Toiseksi kantajat korostavat, että vaikka ne ovatkin tosiasiaa suorittaneet suoria myyntejä yhteisössä, ne ovat hoitaneet näitä myyntejä määränpäänsään uudet jäsenvaltiot siirtymävaiheen aikana. Lisäksi on korostettava, ettei voitu katsoa, että sen vuoksi, että ukrainalainen kauppayhtiö SPIG Interpipe harjoitti edelleen tiettyjä välitystehtäviä Sepcon ja kantajien välillä, Sepco ei voisi toimia kantajien kaupallisena palveluna.

167 Kolmanneksi kantajat huomauttavat, että komissio ei vetoa mihinkään säännökseen sen näkemyksensä tueksi, että jollei yhtiöllä ole samoja viimesijaisia edunsaajia siten, että ne harjoittavat yhteistä valvontaa, niitä ei voida pitää tosiasiallisesti eikä oikeudellisesti osana yhtä ainoaa taloudellista yksikköä niin, että kaupallisten yhtiöiden voitaisiin katsoa harjoittavan integroidun vientipalvelun toimintaa. Tällaista yhteistä valvontaa oli tosiasiallisesti harjoitettu. Komission oli täytynyt tietää tästä valvonnasta,

koska kantajien edustajat olivat läsnä Sepcon toimitiloihin tehdyssä tarkastuskäynnissä ja koska Sepcon edustajat olivat toimittaneet komissiolle tietyt sen pyytämät tarkistettut tiedot.

168 Neljänneksi kantajat väittävät, että Sepcon tilanne ei ollut erilainen kuin niiden myyntiyhtiöiden, joiden tulokset mukautetaan niihin etuyhteydessä olevien tuottajien tuloksiin vientiyhtiön normaaliarvon määrittämiseksi. Ne toteavat, että näissä olosuhteissa neuvostoa tai komissiota ei kiinnostanut tietää, oliko yhtiöillä samat viimesijaiset edunsaajat tai harjoittavatko ne yhteistä valvontaa. Pelkästään se, että vähintään viisi prosenttia pääomasta omistetaan suoraan tai epäsuorasti, oli katsottu riittäväksi, jotta normaaliarvo voitaisiin määrittää tuottajan ja siihen etuyhteydessä olevien myyntiyhtiöiden muodostaman yhden ainoan taloudellisen yksikön tasolla; etuyhteydessä olevien myyntiyhtiöiden katsotaan toimivan kyseessä olevan yhtiön kaupallisena palveluna.

169 Neuvosto vastaa kantajien väitteisiin toteamalla, että Sepco ei ollut yhteisöön suuntautuva kantajien integroitu vientipalvelu, vaan kauppayhtiö, jonka toiminta oli samanlaista kuin palkkioperusteisen edustajan toiminta.

170 Neuvosto väittää ensinnäkin, että vaikka kantajat vetoavat todistustaakkaa koskevaan kysymykseen muotoillessaan Sepcon toimintaa koskevia väitteitään, ne kiistävät tosiasiallisesti toimielinten päätelmän, jonka mukaan Sepco oli kauppayhtiö, jonka toiminta oli samanlaista kuin palkkioperusteisen edustajan toiminta. Ratkaiseva kysymys on näin ollen se, ovatko toimielimet tukeutuneet seikkoihin, jotka voivat osoittaa tai joista voidaan päätellä, että Sepcon toiminta oli palkkioperusteisen myyntiyhtiön toimintaa ja että se oli luonteeltaan sellaista, että se vaikutti vientihinnan ja normaaliarvon vertailukelpoisuuteen. Neuvosto ja komissio ovat korostaneet näitä seikkoja.

- 171 Toiseksi neuvosto väittää, että kantajat eivät ole esittäneet vähäisintäkään näyttöä siitä, että näihin päätelmiin liittyy ilmeinen arviointivirhe.
- 172 Ensinnäkin kantajat väittävät sen mukaan virheellisesti, että sillä, että Sepco oli riippumaton yhtiö, ei olisi mitään merkitystä. Ne eivät olleet koskaan esittäneet näyttöä siitä, että ne itse – tai yhteinen emoyhtiö, Allied Steel Holding BV, Sepcon ja NTRP:n tapauksessa – olisivat valvoneet Sepcon toimintaa.
- 173 Toiseksi kantajat antavat samoin virheellisesti ymmärtää, että pelkästään viiden prosentin osuuden omistus pääomasta riittäisi tukemaan päätelmää siitä, että Sepco olisi niiden integroitu vientipalvelu.
- 174 Kolmanneksi kantajat eivät ota huomioon sitä seikkaa, että niiden suhde Sepcoon oli ostajan ja myyjän suhde.
- 175 Neljänneksi kantajat eivät kiistä sitä, että ne molemmat ovat suorittaneet suoria myyntejä riippumattomille asiakkaille yhteisössä tai kolmansissa maissa, ja nämä myynnit osoittavat selvästi, että niillä oli niiden omat integroidut vientiä koskevat myyntipalvelut.
- 176 Viidenneksi neuvosto väittää, että kantajat väittävät virheellisesti, että toimielinten olisi pitänyt päätellä kantajien edustajien läsnäolosta Sepcon toimitiloihin tehdyssä tarkastuskäynnissä ja niiden osallistumisesta tutkimukseen, että erillisestä oikeushenkilöllisyydestään huolimatta Sepco oli itse asiassa kantajien vientipalvelu. Tosiasiassa toimielimet saattoivat päätellä tästä ainoastaan sen, että koska Sepco ja kantajat ovat etuyhteydessä olevia yhtiöitä, ne tekivät tutkimuksessa yhteistyötä.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 177 Normaaliarvon laskemista koskevan mutta analogisesti vientihinnan laskemiseen sovellettavan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se, että juridisesti eri yhtiöiden muodostaman ryhmän sisällä jaetaan tuotanto- ja myyntitoiminta, ei muuta sitä tosiseikkaa, että kyseessä on yksi ainoa taloudellinen yksikkö, joka organisoii tällä tavoin sellaisten toimintojen kokonaisuuden, joita harjoitetaan toisissa tapauksissa myös juridiselta näkökannalta yhden ainoan yksikön avulla (ks. analogisesti asia 250/85, *Brother Industries v. neuvosto*, tuomio 5.10.1988, Kok., s. 5683, 16 kohta; asia C-175/87, *Matsushita Electric v. neuvosto*, tuomio 10.3.1992, Kok., s. I-1409, 12 kohta ja asia C-104/90, *Matsushita Electric Industrial v. neuvosto*, tuomio 13.10.1993, Kok., s. I-4981, 9 kohta).
- 178 Silloin kun todetaan, että tuottaja uskoo normaalisti sisäiselle myyntiosastolle kuuluvat tuotteidensa jakelutehtävät jakeluyhtiölle, jota se valvoo taloudellisesti ja jonka kanssa se muodostaa yhden ainoan taloudellisen yksikön, on perusteltua, että toimielimet ottavat lähtökohdaksi hinnat, jotka ensimmäinen riippumaton ostaja maksaa etuyhteydessä olevalle jakelijalle. Ottamalla huomioon etuyhteydessä olevan jakelijan hinnat vältetään niiden kustannusten, jotka selvästikin sisältyvät tuotteen myyntihintaan, kun myynnin suorittaa tuottajan organisaatioon integroitu myyntiosasto, sisällyttäen siihen enää, kun samaa myyntitoimintaa harjoittaa juridisesti erillinen yhtiö, jota tuottaja tosin taloudellisesti valvoo (ks. vastaavasti ja analogisesti asia C-171/87, *Canon v. neuvosto*, tuomio 10.3.1992, Kok., s. I-1237, 9–13 kohta).
- 179 Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että kyseessä on yksi ainoa taloudellinen yksikkö, kun tuottaja uskoo normaalisti sisäiselle myyntiosastolle kuuluvat tehtävät tuotteidensa jakeluyhtiölle, jota se valvoo taloudellisesti (ks. vastaavasti edellä 178 kohdassa mainittu asia *Canon v. neuvosto*, tuomion 9 kohta). Lisäksi pääoman rakenne on ratkaiseva merkki yhden ainoan taloudellisen yksikön olemassaolosta (ks. vastaavasti julkiasiamies Lenzin ratkaisuehdotus asiassa C-75/92, *Gao Yao v. neuvosto*, tuomio 7.7.1994, Kok., s. I-3141 ja I-3142, ratkaisuehdotuksen 33 kohta). Lisäksi on katsottu, että kyseessä voi olla yksi ainoa taloudellinen yksikkö, kun tuottaja vastaa osasta

tuotteiden jakeluyhtiön tehtäviä täydentävistä myyntitehtävistä (edellä 177 kohdassa mainittu asia Matsushita Electric Industrial v. neuvosto, tuomion 14 kohta).

180 On palautettava mieliin, että samalla tavoin kuin sellaisen asianosaisen, joka perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla vaatii tehtäväksi oikaisuja, joiden avulla normaaliarvo ja vientihinta saatetaan keskenään vertailukelpoisiksi polkumyynnin marginaalin määrittämistä varten, on näytettävä toteen, että vaatimus on perusteltu, myös toimielinten on, silloin kun ne katsovat, että niiden täytyy tehdä oikaisu, todistettava tai ainakin esitettävä aihetodiste, jonka avulla voidaan osoittaa oikaisun perustana olevan seikan olemassaolo ja määrittää sen vaikutus hintojen vertailukelpoisuuteen (asia T-88/98, Kundan ja Tata v. neuvosto, tuomio 21.11.2002, Kok., s. II-4897, 96 kohta).

181 Näiden edellä esitettyjen seikkojen valossa on tarkistettava, ovatko toimielimet esittäneet näyttöä tai ainakin aihetodisteita siitä, että Sepcon toiminta ei ole sisäisen myyntiosaston toimintaa vaan että se muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

182 Kantajille 26.6.2006 osoittamassaan faksissa komissio luetteli kolme tekijää, joiden perusteella se on päättellyt, että Sepco harjoitti toimintaa, joka muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa. Ensinnäkin kantajat ovat myyneet kyseessä olevaa tuotetta suoraan yhteisössä. Toiseksi etuyhteydessä oleva ukrainalainen myyntiyhtiö SPIG Interpipe oli toiminut kantajien Sepcolle suorittamien myyntien myyntiedustajana. Kolmanneksi Sepcon yhteydet kantajiin olivat riittämättömät eikä niiden perusteella voida katsoa, että se on näiden valvonnassa tai että on olemassa Sepcolle ja kantajille yhteinen valvonta.

183 Kantajat puolestaan ovat muistuttaneet Sepcon toiminnan luonteesta kahdessa komissiolle 22.3. ja 4.5.2006 osoitetussa kirjeessään. Ne ovat näissä kirjeissään selittäneet, että Sepcon toiminta on seuraavanlaista: Sepco hoitaa tavanomaiset kontaktit olemassa oleviin ja potentiaalisiiin asiakkaisiin; Sepco esittelee kantajien valmistamien saumattomien putkien tekniset ominaisuudet ja käyttötavat; Sepco

määrittää ne myyntihinnat ja sen politiikan, jotka markkinat ja kyseessä olevat asiakkaat voivat kestää; Sepco pyytää ja vastaanottaa tilauksia; Sepco lähettää laskut sekä kaikki myyntiasiakirjat; Sepco hoitaa huoltopalvelut. Kuitenkaan näiden seikkojen tueksi ei ole esitetty vähäisintäkään todistetta.

184 Tältä osin on huomautettava, että edellä 180 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti alkuperäinen todistustaakka kuuluu toimitelmelle, joka katsoo velvollisuudekseen tehdä oikaisun, eikä tämän oikaisun kohteena olevalle osapuolelle. Edellä 177 ja 178 kohdassa mainitun oikeuskäytännön valossa on katsottava, että seikat, jotka komissio on esittänyt perustellakseen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaista oikaisua, eivät ole riittävän vakuuttavia eikä niitä siis voida pitää aihetodisteina, joiden perusteella voitaisiin todeta sellaisen tekijän olemassaolo, jonka perusteella oikaisu tehtiin, ja määrittää sen vaikutus hintojen vertailukelpoisuuteen.

185 Ensinnäkin siitä, että kantajat olisivat myyneet kyseessä olevaa tuotetta suoraan yhteisössä, on palautettava mieliin edellä 179 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö, jonka mukaan yksi ainoa taloudellinen yksikkö voi olla olemassa, jos tuottaja hoitaa osan tuotteidensa jakeluyhtiön tehtäviä täydentävistä myyntitehtävistä. Kuten osapuolten kirjelmät todistavat, kantajien suorittamat suorat myynnit yhteisössä ovat kohdistuneet uusiin jäsenvaltioihin siirtymävaiheen aikana. Lisäksi kantajat ovat istunnossa vahvistaneet, että suorien myynti määrä oli noin kahdeksan prosenttia kantajien kokonaisyhteisöstä yhteisöön, ja se oli näin ollen marginaalista. Näin ollen on todettava, että kantajat ovat hoitaneet vain Sepcon tehtäviä täydentäviä myyntitehtäviä ja ainoastaan siirtymäkauden ajan.

186 Toiseksi siitä tosiseikasta, että ukrainalainen etuyhteydessä oleva myyntiyhtiö SPIG Interpipe on toiminut myyntiedustajana kantajien Sepcolle suorittamien myyntien osalta, neuvosto ei millään tavoin selitä, miten se, että SPIG Interpipe saa palkkion

kantajien myynneistä Sepcolle, osoittaisi, että Sepcon toiminta on muistuttanut palkkioperusteisen edustajan toimintaa tai estäisi tunnustamasta sen asemaa kantajien sisäisenä myyntiosastona.

187 Kolmanneksi mitä tulee Sepcon ja kantajien väitetysti riittämättömään yhteyteen, jonka perusteella ei voitaisi katsoa, että Sepco on kantajien valvonnassa tai että on olemassa sille ja kantajille yhteinen valvonta, on todettava, että asiakirja-aineistosta ilmenee, että Sepco ja NTRP kuuluvat samaan emoyhtiöön, Allied Steel Holdingiin, jolla oli tutkimusajanjakson aikana hallussaan Sepcon koko pääoma ja 24 prosenttia NTRP:n pääomasta. On siis todettava, että nyt esillä olevassa asiassa kyseessä on tosiseikka, jonka perusteella muiden ratkaisevien seikkojen sitä tukeissa olisi mahdollista katsoa, että oli olemassa Sepcolle ja NTRP:lle yhteinen valvonta, ja joka ei missään tapauksessa osoita Sepcon ja NTRP:n välisen yhteyden riittämättömyyttä. Tätä päätelmää ei horjuta neuvoston väite siitä, että kantajat eivät ole toimittaneet riittäviä tietoja Niko Tuben ja SPIG Interpipen osuuksien ja NTRP:n 76 prosentin pääomaosuuden tosiasiallisista edunsaajista. Samalla tavoin se, että Sepcon ja NTRP:n välinen suhde on ostajan ja myyjän suhde, on merkityksetön sen osoittamisessa, että nämä viimeksi mainitut eivät muodosta yhtä ainoaa taloudellista yksikköä tai että Sepcon toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

188 Sitä vastoin asiakirja-aineiston perusteella ei voida osoittaa, että Sepco on Niko Tuben valvonnassa tai että on olemassa näille kahdelle yhtiölle yhteinen valvonta. Kun istunnossa tiedusteltiin tällaisen valvonnan olemassaolosta, kantajat selittivät, että Niko Tuben ja Sepcon välinen yhteys johtui yhtäältä siitä, että Niko Tubella ja NTRP:llä oli kolme yhteistä osakasta ja toisaalta siitä, että Allied Steel Holding omistaa 24 prosenttia NTRP:n osuuksista ja kaikki Sepcon osuudet.

189 On todettava, että näiden seikkojen perusteella ei voida todeta, että Sepco on Niko Tuben valvonnassa tai että on olemassa näille kahdelle yhtiölle yhteinen valvonta. Niiden perusteella voidaan yksinomaan todeta näiden kahden yhtiön välinen epäsuora yhteys.

190 Näin ollen se neljännen kanneperusteen osa, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisessa tehtyä ilmeistä arviointivirhettä, on hyväksyttävä siltä osin kuin neuvosto on oikaissut Sepcon vientihintaa NTRP:n valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta. Tämä sama osa hylätään muilta osin, toisin sanoen siltä osin kuin se koskee Sepcon vientihinnan oikaisua Niko Tuben valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta.

Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista koskeva ilmeinen arviointivirhe

– Asianosaisten lausumat

191 Neljännellä kanneperusteellaan kantajat katsovat, että neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen soveltaessaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäistä alakohtaa siten, että se, että Sepcon myyntihinnasta vähennettiin määrä, joka vastaa palkkioperusteisen edustajan palkkiota, merkitsee normaaliarvon ja vientihinnan välistä toiminnallista epäsuhetaa, joka vaikuttaa hintojen vertailukelpoisuuteen.

192 Neuvosto väittää, että kantajat vaikenevat siitä, että ne ovat itse selittäneet, että SPIG Interpipe sai palkkion kaikista Sepcon välityksellä suoritetuista myynneistä. Koska SPIG Interpipe osallistui sekä sisäisiin myynteihin että vientiin tarkoitettuihin myynteihin ja koska oikaisu koski vain Sepcon ylimääräistä osallistumista vientiin tarkoitettuihin myynteihin, tämä toimenpide oli saanut aikaan tasapainoa eikä epäsuhetaa.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 193 On todettava, että sitä neljännen kanneperusteen osaa, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista koskevaa ilmeistä arviointivirhettä, ei voida pitää itsenäisenä suhteessa siihen saman kanneperusteen osaan, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan rikkomista. Kantajat väittävät, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu ei ole oikeutettu, koska se ei mitenkään tee normaaliarvoa ja myyntihintaa vertailukelpoisiksi vaan luo toiminnallista epäsuhtaa. Tällainen oikaisu merkitsee siis niiden mukaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäistä alakohtaa koskevaa ilmeistä arviointivirhettä.
- 194 Oikeuskäytännön mukaan niin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan tekstistä kuin sen sisäisestä rakenteestakin ilmenee, että vientihintaa tai normaaliarvoa voidaan oikaista ainoastaan hintoihin ja näin niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavien tekijöiden eroavuuksien huomioon ottamiseksi (edellä 180 kohdassa mainittu asia Kundan ja Tata v. neuvosto, tuomion 94 kohta). Toisin sanoen – ja käytettäessä kantajan käyttämää terminologiaa – oikaisun tekemisen syynä on normaaliarvon ja vientihinnan välisen tasapainon palauttaminen.
- 195 Jos oikaisu näin ollen on siis tehty pätevästi, se merkitsee sitä, että normaaliarvon ja vientihinnan välinen tasapaino on palautettu. Jos oikaisua ei sitä vastoin ole tehty pätevästi, se merkitsee, että sillä on pidetty voimassa taikka luotu normaaliarvon ja vientihinnan välinen epäsuhta.
- 196 Nyt esillä olevassa asiassa se neljännen kanneperusteen osa, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamista koskevaa ilmeistä arviointivirhettä, on hyväksytty siltä osin kuin neuvosto on oikaissut Sepcon vientihintaa NTRP:n tuottamia putkia koskevien liiketoimien osalta, mutta hylätty siltä osin kuin se

koskee Sepcon vientihintojen oikaisua Niko Tuben tuottamia putkia koskevien liiketoimien osalta (ks. edellä 190 kohta). Tästä seuraa, että on katsottava, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisessa on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe siltä osin kuin Sepcon vientihintaa on oikaistu NTRP:n tuottamia putkia koskevien liiketoimien osalta, ja että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisessa ei ole tapahtunut ilmeistä arviointivirhettä siltä osin kuin Sepcon vientihintaa on oikaistu Niko Tuben tuottamia putkia koskevien liiketoimien osalta.

- 197 Näin ollen on hyväksyttävä se neljännen kanneperusteen osa, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista koskevaa ilmeistä arviointivirhettä, siltä osin kuin neuvosto on oikaissut Sepcon vientihintaa NTRP:n valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta. Tämä sama osa hylätään muilta osin, toisin sanoen siltä osin kuin se koskee Sepcon vientihinnan oikaisua Niko Tuben valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta.

Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen ja perusteluvollisuuden laiminlyönti

– Asianosaisten lausumat

- 198 Kuudennella kanneperusteellaan kantajat väittävät, että niiden puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska 16.6.2006 päivätty kirje ja 26.6.2006 päivätty faksi, jotka kummatkin tosiasiallisesti vastaanotettiin 27.6.2006, sisälsivät uusia tosiseikkoja, joiden tarkoituksena oli osoittaa, että Sepco ei ollut kantajien vientipalvelu. Myös EY 253 artiklaa on rikottu, koska riidanalaisessa asetuksessa ei annettu asianmukaista vastausta tätä kysymystä koskeviin kantajien väitteisiin.

199 Neuvosto väittää, että komissio on antanut kyseessä olevaa oikaisua koskevia selityksiä 24.4.2006 päivätyssä toisessa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa. Kantajat, jotka väittävät, että 16.6.2006 päivätty kirje ja 26.6.2006 päivätty faksi sisälsivät uusia tosiseikkoja, eivät ole täsmentäneet, mitä nämä tosiseikat olivat ja miltä osin ne olivat uusia. EY 253 artiklan rikkomista neuvosto toteaa, että palkkiota vastaavan määrän vähentämistä Sepcon myyntihinnasta on käsitelty riidanalaisessa asetuksessa ja erityisesti sen 132 perustelukappaleessa, 27.2.2006 päivätyssä ensimmäisessä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa, 24.4.2006 päivätyssä toisessa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa ja 26.6.2006 päivätyssä faksissa.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

200 Puolustautumisosoikeuksien väitetyn loukkaamisen osalta tätä väitettä on tutkittava edellä 64 ja 146 kohdassa mainitun oikeuskäytännön valossa. Tämän oikeuskäytännön mukaan polkumyynnin vastaisessa menettelyssä osapuolilla on oikeus saada tietoja niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten polkumyöntitullien käyttöön ottamista suunnitellaan. Lisäksi osapuolille on annettava tietoja sellaisena ajankohtana, että niiden on vielä mahdollista tehokkaasti esittää näkemyksensä ennen riidanalaisen asetuksen antamista (ks. vastaavasti edellä 146 kohdassa mainittu asia *Champion Stationary ym. v. neuvosto*, tuomion 83 kohta ja asia *T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto*, tuomio 28.10.2004, Kok., s. II-3663, 330 kohta).

201 Nyt esillä olevassa asiassa kantajat väittävät lähtökohtaisesti, että niille on ilmoitettu myöhässä ne syyt, joiden vuoksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu on tehty. On kuitenkin katsottava, että osapuolilla, joita polkumyynnin vastainen menettely koskee, on oikeus saada tietoja paitsi siitä, että normaaliarvon ja vientihinnan vertailun yhteydessä on tehty perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukainen oikaisu, myös niistä syistä, joiden vuoksi tämä oikaisu on tehty. Tieto oikaisusta ja syistä, joiden vuoksi se on tehty, on olennainen, koska tällainen oikaisu vaikuttaa suoraan polkumyöntitullin tasoon. Tältä osin on todettava, että pelkkää tiedonantoa osapuolille siitä, että oikaisu on tehty, selittämättä sen syitä, ei voida pitää riittävänä edellä 64 ja 146 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella.

Tästä oikeuskäytännöstä ilmenee, että yhteisön toimielimillä on velvollisuus antaa kyseessä oleville yrityksille niiden etujen puolustamiseksi hyödyllisiä tietoja (edellä 64 kohdassa mainittu asia *Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto*, tuomion 17 kohta). Jos kantajille ainoastaan ilmoitetaan, että oikaisu on tehty, ilman että ilmoitetaan ne syyt, jotka komission mielestä oikeuttavat tällaisen oikaisun, ne eivät voi puolustaa etujaan, erityisesti selittämällä, miksi tällaiset syyt eivät ole päteviä.

202 Tässä asiayhteydessä on todettava, että nyt esillä olevassa asiassa komissio oli 27.2.2006 päivätyssä ensimmäisessä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa ilmoittanut kantajille päätöksestään oikaista niitä vientihintoja, joita etuyhteydessä olevat tuojat – joihin Sepco kuului – käyttivät. Kuten tästä viimeksi mainitusta asiakirjasta ilmenee, tämä oikaisu tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan nojalla, ja se muodostui kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kustannusten sekä voittomarginaalin vähentämisestä.

203 Komissio ilmoitti kantajille 24.4.2006 päivätyssä toisessa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa, että niiden yhteisöön suuntautuneiden myyntien osalta, joihin Sepco oli osallistunut, oikaisu suoritettiin tosiasiaa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla eikä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan nojalla, kuten oli virheellisesti mainittu ensimmäisessä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa. Suoritetun vähennyksen määrän täsmennettiin pysyneen muuttumattomana. Sitä vastoin komissio ei perustellut mitenkään perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan sovellettavuutta nyt esillä olevassa asiassa.

204 Kantajat ilmoittivat 4.5.2006 päivätyllä kirjeellään komissiolle, että ne katsoivat olevan olennaista, että komissio osoittaa, että Sepcon toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

- 205 Komissio on selittänyt ainoastaan 26.6.2006 päivätyssä faksissaan, miksi se katsoi, että tämä toiminta muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa ja että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu olisi siis perusteltu. Tältä osin komissio luetteli kolme seikkaa, jotka on mainittu edellä 182 kohdassa. Näin ollen on todettava, että kuten neuvosto vahvisti istunnossa, komissio ei ollut ennen 26.6.2006 päivätyä faksiaan antanut kantajille vähäisintäkään tietoa niistä syistä, joiden vuoksi se katsoi, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu oli perusteltu.
- 206 Asiakirja-aineistosta ilmenee kuitenkin, että tämä faksi on saapunut kantajille 26.6.2006 kello 19.06, eli kuten kantajat toteavat, toimistoajan ulkopuolella. On siis katsottava, että kantajat ovat saaneet tiedon tästä asiakirjasta 27.6.2006 eli riidanalaisen asetuksen antamispäivänä.
- 207 Tämän vuoksi on todettava, että kantajat eivät ole voineet saada tietoa komission perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen oikaisun perustelemiseksi esittämistä seikoista sellaisena ajankohtana, että ne voivat vielä tehokkaasti esittää näkökantansa ennen neuvoston riidanalaisen asetuksen antamista.
- 208 Tällainen sääntöjenvastaisuus komission taholta voi merkitä sellaista puolustautumisoikeuksien loukkaamista, jonka perusteella riidanalainen asetus voidaan kumota, kuitenkin vain, jos kantajat sen sijaan, että ne osoittavat, että mainitulla asetuksella olisi ollut erilainen sisältö, osoittavat, että ne olisivat voineet puolustautua paremmin, jos tätä sääntöjenvastaisuutta ei olisi ollut (ks. vastaavasti edellä 134 kohdassa mainittu asia Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, tuomion 71 kohta). Nyt esillä olevassa asiassa on siis määritettävä, ovatko kantajat osoittaneet, että niillä olisi ollut edes vähäinen mahdollisuus saada hallinnollinen menettely päättymään erilaiseen lopputulokseen, jos 26.6.2006 päivätyyn faksiin sisältyneet seikat olisi annettu aikaisemmin tiedoksi.

- 209 Tältä osin on todettava, kuten edellä 182 kohdassa on mainittu, että komissio on kantajille 26.6.2006 osoittamassaan faksissa luetellut kolme tekijää, joihin se perustaa päätelmänsä siitä, että Sepcon toiminta muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa. Edellä 185–188 kohdassa on kuitenkin osoitettu kantajien ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esittämien argumenttien perusteella, että näitä kolmea seikkaa ei voida pitää aiheutusteina yhtäältä siitä, että Sepcon toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa, eikä toisaalta siitä, että Sepco ja NTRP eivät muodosta yhtä ainoaa taloudellista yksikköä. Näin ollen on pääteltävä, että kantajat ovat näyttäneet toteen, että 26.6.2006 päivättyyn faksiin sisältyneiden seikkojen aikaisempi tiedoksi antaminen niille olisi voinut mahdollistaa sen, että ne olisivat voineet osoittaa tämän saman ennen riidanalaisen asetuksen antamista ja näin ollen tukea väitettä siitä, että komissiolla ei ollut käytettävissään mitään konkreettista seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut tehdä riidanalaisen oikaisun.
- 210 Jos komissio ei olisi syyllistynyt sääntöjenvastaisuuteen, kantajat olisivat näin ollen voineet vedota hyvissä ajoin argumentteihin, joita ne eivät ole voineet esittää sen vuoksi, että komissio antoi kyseessä olevat tiedot niille myöhässä. Ne olisivat siten voineet puolustautua paremmin ja ehkä saada hallinnollisen menettelyn päättymään toiseen lopputulokseen.
- 211 Kuudes kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista, on siis hyväksyttävä siltä osin kuin se liittyy perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaiseen oikaisuun.
- 212 Perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä koskeva väite ei voi menestyä nyt esillä olevassa asiassa. Edellä 65 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä johtuu, että neuvostolla ei ole velvollisuutta ottaa asetuksensa perusteluissa kantaa kaikkiin niihin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin, joihin asianomaiset ovat vedonneet hallinnollisessa menettelyssä. Ei myöskään vaadita, että perusteluissa eritellään kaikki asiaan vaikuttavat tosiseikat ja oikeudelliset seikat, vaan perusteluvaatimusta on arvioitava erityisesti säädöksen asiayhteyden perusteella.

- 213 Tältä osin on todettava, että vaikka komissio on perustellut perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehtyä oikaisua vain lyhyesti riidanalaisen asetuksen 132 perustelukappaleessa, edellä todetusta ilmenee, että 26.6.2006 päivätty komission faksi sisältää yksityiskohtaisen perustelun syistä, joiden vuoksi oikaisu on tehty.
- 214 Näin ollen kuudes kanneperuste, joka koskee perusteluvollisuuden laiminlyöntiä, on hylättävä perusteettomana siltä osin kuin se koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehtyä oikaisua.

Kantajien sitoumustarjoukset

- 215 Viides kanneperuste sekä osa kuudennesta kanneperusteesta koskee sitä, että komissio on hylännyt kantajien sitoumustarjouksen.
- 216 Kantajien mukaan tämä hylkääminen on johtanut neuvoston taholta
- syrjäntäkiellon periaatteen loukkaamiseen (viides kanneperuste)

 - perusteluvollisuuden laiminlyöntiin (kuudes kanneperuste).

Syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen

– Asianosaisten lausumat

- 217 Kantajat väittävät viidennellä kanneperusteellaan, että niitä on syrjitty.
- 218 Syrjintä johtuu niiden mukaan siitä, että vaikka komissio oli aloittanut erilliset neuvottelut romanialaisten vientiä harjoittavien tuottajien kanssa ja päätynyt hyväksyttävään sitoumustarjoukseen eli sitoumustarjoukseen, joka koskee rajoitettua tuotemäärää ja joka on porrastettu, se ei ollut informoinut muita vientiä harjoittavia tuottajia mahdollisuudesta esittää tällainen rajoitettu ja porrastettu sitoumustarjous.
- 219 Lisäksi syrjintä johtui siitä, että riidanalaisen asetuksen 248 perustelukappaleessa todetaan sitoumustarjouksiin liittyvien tuotetyyppiongelmien olemassaolo, mutta sen 251 perustelukappaleessa todetaan sitten, etteivät nämä ongelmat koske romanialaisia tuottajia. Kantajat huomattavat tältä osin, että viittaus sitoumusten väliaikaiseen luonteeseen romanialaisten tuottajien osalta ei mitenkään selitä sitä, miksi rajoitettua ajanjaksoa koskevaa sitoumustarjousta ei voitu hyväksyä kantajien osalta, kun otetaan huomioon se, että sitoumusten rajoitettu ulottuvuus ja kesto voisivat poistaa tietyt tuotetyyppiongelmät.
- 220 Vastauksena kantajien väitteisiin neuvosto esittää, että ne riitauttavat sen, että komissio on hyväksynyt romanialaisten viejien sitoumustarjoukset, ja väittävät, että tämä on syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista.

221 Ensinnäkin romanialaisten viejien sitoumustarjousten väitetysti lainvastaisesta hyväksymisestä neuvosto väittää, että kantajien sitoumustarjouksen hylkäämisen lainmukaisuus ei vaarannu sillä, että romanialaisten viejien sitoumustarjoukset on hyväksytty väitetysti lainvastaisesti.

222 Toiseksi neuvosto kiistää syrjintäkiellon väitetyn loukkaamisen. Ensinnäkin kantajilla olisi ollut tilaisuus esittää rajoitettua tuotemäärää koskeva sitoumus. Koska kantajat eivät ole esittäneet tällaista tarjousta eivätkä sitoumustarjousta, joka sisältää riittävän suuren vähimmäistuontihinnan, niiden tarjous on olennaisesti erilainen kuin muut tarjoukset, jotka sisältävät riittävän suuren vähimmäistuontihinnan tai jotka täyttävät jonkin muun edellytyksen, kuten kyseessä olevien tuotteiden rajoitettua määrää ja rajoitettua kestoja koskevan edellytyksen.

223 Toiseksi neuvosto väittää, että komissio on perustellusti päätellyt, että romanialaisten viejien erityinen tilanne riitti korvaamaan sitoumusten tuotekohtaiset ongelmat.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

224 Perusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan mukaan ”ehdotettuja sitoumuksia ei tarvitse hyväksyä, jos niiden hyväksyminen olisi epäkäytännöllistä, kuten jos tosiasiallisten tai mahdollisten viejien määrä on liian suuri tai muista syistä, kuten yleisestä käytännöstä

johtuvista syistä”. Tästä artiklasta johtuu siis, että komissio voi ottaa huomioon kaikenlaisia tosiseikkoja arvioidessaan tarjottuja sitoumuksia.

225 Oikeuskäytännöstä ilmenee lisäksi, että missään perusasetuksen säännöksessä ei velvoiteta yhteisön toimielimiä hyväksymään hintoja koskevia sitoumustarjouksia niiltä talouden toimijoilta, jotka ovat olleet polkumyynnitullien vahvistamista edeltäneen tutkimuksen kohteena. Mainitusta asetuksesta johtuu sitä vastoin, että toimielimet määrittelevät tällaisten sitoumusten hyväksyttävyyden harkintavaltansa rajoissa (ks. vastaavasti polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 20.12.1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3017/79 (EYVL L 339, s. 1) 10 artiklan osalta, joka normatiivinen sisältö on asiallisesti sama kuin perusasetuksen 8 artiklan, asia 255/84, Nachi Fujikoshi v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok., s. 1861, 42 kohta).

226 Lisäksi on muistettava, että silloin kun yhteisöjen toimielimet käyttävät laajaa harkintavaltaa, yhteisön oikeusjärjestykseen luotujen takeiden kunnioittamisella hallinnollisissa menettelyissä on yhä olennaisempi merkitys; tällaisiin takeisiin kuuluu erityisesti syrjäntäkiellon periaate (ks. vastaavasti edellä 38 kohdassa mainittu asia Shandong Reipu Biochemicals v. neuvosto, tuomion 63 kohta).

227 Oikeuskäytännön mukaan on syrjäntäkiellon periaatteen vastaista, että toisiinsa rinnastettavissa olevia tilanteita kohdellaan eri tavalla ja että erilaisia tilanteita kohdellaan samalla tavalla, ellei tällainen erilainen kohtelu ole objektiivisesti perusteltua (asia T-118/96, Thai Bicycle v. neuvosto, tuomio 17.7.1998, Kok., s. II-2991, 96 kohta).

- 228 Koska komissiolla on laaja harkintavalta hyväksyä tai hylätä hintasitoumus ja se voi ottaa huomioon kaikki tätä tarjousta koskevat tosiseikat, näiden tosiseikkojen on oltava täysin toisiinsa rinnastettavia, jotta voitaisiin päätellä, että kyseessä on syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen.
- 229 Nyt esillä olevassa asiassa kantajat eivät kiistä romanialaisten vientiä harjoittavien tuottajien tarjoamien ja komission hyväksymien sitoumusten pätevyyttä. Ne katsovat kuitenkin, että ne ovat joutuneet syrjinnän kohteeksi, koska niitä kohdeltiin eri tavoin kuin romanialaisia vientiä harjoittavia tuottajia. On kuitenkin todettava, että kantajat eivät ole missään vaiheessa selittäneet, miltä osin niiden tilanne oli rinnastettavissa romanialaisten vientiä harjoittavien tuottajien tilanteeseen, vaan ne ovat ainoastaan kuvailleet niitä tosiseikkoja, jotka niiden mukaan muodostavat tällaisen syrjinnän.
- 230 Joka tapauksessa on todettava, että perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan nojalla perustavanlaatuisen edellytys sille, että komissio voi hyväksyä sitoumustarjouksen, on se, että ”viejä on sitoutunut vapaaehtoisesti ja tyydyttävällä tavalla tarkistamaan hintojaan tai olemaan viemättä tuotteita polkumyyntihintaan”. Asiakirja-aineistosta ilmenee kuitenkin, että ensisijainen syy, jonka vuoksi komissio hylkäsi kantajien sitoumustarjouksen oli se, että niiden ehdottama vähimmäistuontihinta ei riittänyt poistamaan polkumyynnin vahingollista vaikutusta. Sitä vastoin neuvoston kirjelmistä ilmenee, että komissio katsoi, että romanialaisten vientiä harjoittavien tuottajien ehdottamat vähimmäistuontihinnat riittivät poistamaan polkumyynnin vahingollisen vaikutuksen.
- 231 Näin ollen on pääteltävä neuvoston tavoin, että koska kantajat eivät olleet esittäneet riittävän korkeaa vähimmäistuontihintaa sisältävää sitoumustarjousta, niiden tarjous oli olennaisesti erilainen kuin muut tarjoukset, jotka sisälsivät riittävän korkean vähimmäistuontihinnan. Tätä päätelmää eivät voi horjuttaa muut kantajien esittämät argumentit, varsinkaan argumentit, jotka koskevat sitä, että komissio ei esittänyt kantajille ehdotusta ajallisesti rajoitetun ja porrastetun sitoumustarjouksen tekemisestä.

232 Näin ollen viides kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Perusteluvelvollisuuden laiminlyönti

– Asianosaisten lausumat

233 Kantajat väittävät kuudennella kanneperusteellaan, että riidanalainen asetus ei sisällä asianmukaista perustelua vastauksena niiden esittämiin väitteisiin syrjivästä kohtelusta hintasitoumuksen osalta.

234 Neuvoston mukaan tätä kysymystä on käsitelty riidanalaisessa asetuksessa, 24.4.2006 päivätyssä toisessa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa ja 30.5.2006 päivätyssä kirjeessä sekä 26.6.2006 päivätyssä faksissa.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

235 On todettava, että riidanalaisen asetuksen 246–257 perustelukappaleessa on täydellinen selvitys niistä syistä, joiden vuoksi romanialaisten vientiä harjoittavien tuottajien sitoumustarjous hyväksyttiin mutta muiden yhtiöiden osalta, kantajat mukaan lukien, se hylättiin.

236 Lisäksi komissio oli jo osittain perustellut kantansa 30.5.2006 päivätyssä kirjeessään ja 26.6.2006 päivätyssä faksissaan.

237 Edellä esitetyn perusteella perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä koskeva kuudes kanneperuste on hylättävä perusteettomana siltä osin kuin se koskee kantajien sitoumustarjousta.

SPIG Interpipen myyntikustannusten, hallinnollisten kulujen ja muiden yleisten kulujen käsittely

Asianosaisten lausumat

238 Kantajat väittävät kuudennella kanneperusteellaan, että riidanalaista asetusta ei ole riittävästi perusteltu SPIG Interpipen yleisten ja hallinnollisten kulujen sekä myyntikustannusten vähentämisen osalta.

239 Neuvosto huomauttaa, että koska kantajat eivät ole selittäneet, mikä seikka oli kyseessä, perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä koskeva peruste on tältä osin selvästi perusteeton.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

240 Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäisen alakohdan mukaan, jota kyseisen perussäännön 53 artiklan ensimmäisen alakohdan mukaan sovelletaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan mukaan kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin kohde, kantajan vaatimukset ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Näiden mainintojen on oltava riittävän selkeitä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi ratkaista kanteen. Oikeusvarmuuden ja hyvän oikeudenkäytön takaamiseksi kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on, että ne oleelliset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, ilmenevät ainakin yhteenvedonomaisesti mutta silti johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi itse kannekirjelmästä (asia T-195/95, Guérin automobiles v. komissio, tuomio 6.5.1997, Kok., s. II-679, 20 kohta ja asia T-19/01, Chiquita Brands ym. v. komissio, tuomio 3.2.2005, Kok., s. II-315, 64 kohta).

241 On todettava neuvoston tavoin, että kantajat eivät ole esittäneet riittävän selkeästi ja täsmällisesti väitettä, joka koskee SPIG Interpipen yleisten ja hallinnollisten kulujen ja myyntikustannusten vähentämistä ja johon ei ole vastattu.

242 Näin ollen kuudes kanneperuste on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se koskee SPIG Interpipen myyntikustannusten, hallinnollisten kulujen ja muiden yleisten kulujen käsittelyä.

243 Edellä esitetystä ja erityisesti edellä 190, 197 ja 211 kohdassa esitetystä päätelmästä johtuu, että riidanalainen asetus on osittain kumottava siltä osin kuin kyseessä olevat toimielimet ovat oikaisseet Sepcon vientihintoja.

Oikeudenkäyntikulut

- 244 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan, jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi.
- 245 Nyt esillä olevassa asiassa kantajien kumoamisvaatimukset on todettu osittain perustelluiksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että asian olosuhteet arvioidaan oikein, kun päätetään, että neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä neljänneksestä kantajille aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista ja että kantajat vastaavat kolmesta neljäsosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 246 Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta tiettyjen Kroatiasta, Romaniasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa, neuvoston asetusten (EY) N:o 2320/97 ja (EY) N:o 348/2000 kumoamisesta, tiettyjen muun muassa**

Venäjältä ja Romaniasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyöntitullien välivaiheen tarkastelun ja toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun päättämisestä sekä tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta sekä Kroatiasta ja Ukrainasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyöntitullien välivaiheen tarkastelujen päättämisestä 27.6.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 954/2006 1 artikla kumotaan siltä osin kuin polkumyöntitulli, joka on vahvistettu Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT:n (Interpipe Niko Tube ZAT) ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT:n (Interpipe NTRP VAT) valmistamien tuotteiden Euroopan yhteisöön suuntautuvalla viennillä, ylittää sen polkumyöntitullin, jota olisi sovellettava, jos vientihintaa ei olisi oikaistu palkkion perusteella, kun myynnit suoritettiin etuyhteydessä olevan kauppayhtiön, Sepco SA:n, välityksellä.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä neljänneksestä kantajille aiheutuneista kuluista. Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Julistettiin Luxemburgissa 10 päivänä maaliskuuta 2009.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt	II - 392
Asian tausta	II - 396
Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset	II - 400
Oikeudellinen arviointi	II - 402
Normaaliarvon laskeminen	II - 403
Ilmeinen arviointivirhe	II - 404
– Asianosaisten lausumat	II - 404
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 406
Syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen	II - 411
– Asianosaisten lausumat	II - 411
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 411
Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen ja perusteluvelvollisuuden laiminlyönti	II - 413
– Asianosaisten lausumat	II - 413
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 413
Seuraukset siitä, että yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät vastanneet kyselylomakkeisiin	II - 415
Perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5, 6 ja 7 kohdan rikkominen	II - 416
– Asianosaisten lausumat	II - 416
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 420
Syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen	II - 429
– Asianosaisten lausumat	II - 429
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 430
Perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan rikkominen	II - 432
– Asianosaisten lausumat	II - 432
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 432
	II - 469

Perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan rikkominen	II - 437
– Asianosaisten lausumat	II - 437
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 437
Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen ja perusteluvollisuuden laiminlyönti	II - 438
– Asianosaisten lausumat	II - 438
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 439
Sepcon myyntihinnan oikaisu	II - 443
Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamista koskeva ilmeinen arviointivirhe	II - 444
– Asianosaisten lausumat	II - 444
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 448
Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista koskeva ilmeinen arviointivirhe	II - 452
– Asianosaisten lausumat	II - 452
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 453
Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen ja perusteluvollisuuden laiminlyönti	II - 454
– Asianosaisten lausumat	II - 454
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 455
Kantajien sitoumustarjoukset	II - 459
Syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen	II - 460
– Asianosaisten lausumat	II - 460
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 461
Perusteluvollisuuden laiminlyönti	II - 464
– Asianosaisten lausumat	II - 464
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 464
SPIG Interpipen myyntikustannusten, hallinnollisten kulujen ja muiden yleisten kulujen käsittely	II - 465
Asianosaisten lausumat	II - 465
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 466
Oikeudenkäyntikulut	II - 467